

Skatteministeriet
Udkast
9. september 2008

J. nr. 2008-711-0022

**Forslag
til**

**Lov om ændring af skatteforvaltningsloven, registreringsafgiftsloven og tonnageskatteloven
(Ændringer vedrørende skatte-, vurderings- og motorankenævn m.v.)**

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som ændret bl.a. ved § 37 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og senest ved § 1 i lov nr. 527 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 531 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ”6 måneder”: ”, uden at der er meddelt medlemmet orlov efter 3. pkt.”

2. I § 3, stk. 3, indsættes som 3. og 4. pkt.:

”Skatteministeren kan efter anmodning meddele et medlem orlov fra rådet i en periode på op til 12 måneder regnet fra skatteministerens meddelelse af orlov, og der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 et midlertidigt medlem af rådet for orlovsperioden. Yderligere orlov kan ikke meddeles.”

3. Overskriften til kapitel 3 affattes således: ”Skatte-, vurderings- og motorankenævn”.

4. §§ 6 og 7 affattes således:

”§ 6. Vurderingsankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter:

- 1) Lov om vurdering af landets faste ejendomme.
- 2) Ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3.

§ 7. Motorankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser om:

- 1) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 9, stk. 4.

- 2) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7, § 5, stk. 8, og § 10.
- 3) Fastsættelse af godtgørelse efter registreringsafgiftslovens § 7 b.
- 4) Afslag på anmodning om genoptagelse af en afgørelse som nævnt i nr. 1-3.”

5. *Overskriften til kapitel 4* affattes således: ”*Fælles regler for skatte-, vurderings- og motorankenævn*”.

6. § 8-10 affattes således:

”§ 8. Skatteministeren bestemmer landets inddeling i henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse, antallet af medlemmer i de enkelte ankenævn, samt hvilke kommuner der har indstillingsret efter stk. 3 til pladserne i skatte- og vurderingsankenævn. Ved fordelingen af pladserne skal der tages hensyn til, at alle kommuner skal have mindst én plads i skatteankenævnet. Skatteministeren kan bestemme, at der i en kreds skal oprettes ét ankenævn, der både skal varetage skatte- og vurderingsankenævnets funktioner, antallet af medlemmer i et sådant fælles ankenævn samt hvilke kommuner der har indstillingsret efter stk. 3 til pladserne i nævnet.

Stk. 2. Den ordinære funktionsperiode for ankenævn er på 4 år, således at funktionsperioden begynder den 1. juli i det år, hvor den kommunale valgperiode begynder.

Stk. 3. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner medlemmer af skatte- og vurderingsankenævn og en suppleant for hvert af disse medlemmer efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i de kommuner, som skatte- eller vurderingsankenævnskredsen omfatter. Kun personer, der er valgbare til en kommunalbestyrelse, kan indstilles af den pågældende kommunalbestyrelse. Hver kommunalbestyrelse skal indstille én person til hver af kommunens pladser i nævnet og én person som suppleant for denne. Ved indstillingen finder § 25 i lov om kommunernes styrelse tilsvarende anvendelse. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner de indstillede personer til henholdsvis medlem og suppleant. Ministeren kan dog under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode kommunalbestyrelsen om at indstille en anden person.

Stk. 4. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner medlemmer af motorankenævn og en suppleant for hvert af disse medlemmer. Mindst to af medlemmerne udnævnes efter indstilling fra hovedorganisationerne af bilejere. Ét af de indstillede medlemmer og dennes suppleant skal være teknisk kyndige, og ét af de indstillede medlemmer og dennes suppleant skal være handelskyndige. De resterende medlemmer udnævnes efter indstilling fra forhandlerorganisationerne i bilbranchen. Organisationerne skal indstille én person til hver plads som medlem af nævnet og én person som suppleant for denne. Kun personer, der er valgbare til en kommunalbestyrelse her i landet, kan indstilles. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner de indstillede personer til henholdsvis medlem og suppleant.

Ministeren kan dog under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode organisationen om at indstille en anden person.

Stk. 5. Personer, som indstilles til udnævnelse efter stk. 3 eller 4, har pligt til at modtage skatteministerens udnævnelse, medmindre de er afskåret herfra efter § 15. Følgende personer kan dog meddele skatteministeren, at de ikke ønsker at modtage udnævnelser:

- 1) Personer, der ved funktionsperiodens begyndelse er fyldt 60 år.
- 2) Personer, der har været medlem af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn i to hele sammenhængende funktionsperioder.
- 3) Personer, der ikke har dansk indfødsret.
- 4) Personer, der på grund af deres helbredstilstand, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende har rimelig grund til at ønske sig fritaget for hvervet.

§ 9. Et medlem, der mister sin valgbarhed, skal udtræde af ankenævnet. Et medlem, der har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på over 6 måneder, og som ikke er meddelt orlov efter stk. 2, 2. pkt., skal udtræde af nævnet.

Stk. 2. Skatteministeren kan efter anmodning tillade et medlem at udtræde af nævnet, hvis medlemmet på grund af sin helbredstilstand, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende har rimelig grund til at ønske sig fritaget for hvervet. Skatteministeren kan endvidere efter anmodning meddele et medlem orlov i en periode på op til 12 måneder regnet fra skatteministerens meddelelse af orlov. Yderligere orlov kan ikke meddeles.

Stk. 3. Når et medlem efter stk. 2 udtræder af nævnet eller meddeles orlov, indtræder suppleanten i nævnet. Hvis et medlem eller en suppleant er udtrådt permanent, udnævnes en ny suppleant for den resterende del af funktionsperioden. Ved udnævnelser finder § 8 stk. 3-5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteministeren kan under ganske særlige omstændigheder tilbagekalde en udnævnelse af et medlem eller en suppleant.

§ 10. Et skatte- eller vurderingsankenævn vælger en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer. Et motorankenævn vælger en formand og en næstformand blandt nævnets medlemmer.

Stk. 2. For at et ankenævn kan træffe en afgørelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres suppleanter, herunder formanden eller en næstformand, deltage i afgørelsen.

Stk. 3. Et ankenævn kan vælge at opdele sig i besluttende led bestående af mindst tre medlemmer, hvoraf det ene skal være formanden eller en næstformand. Ved en sådan opdeling skal de besluttende led så vidt muligt sikres en alsidig sammensætning. For at et besluttende led kan træffe en afgørelse, skal mindst tre medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. Ethvert medlem af ankenævnet kan kræve en sag forelagt for det samlede nævn.

Stk. 4. Hvis et medlem er uenig i en afgørelse, der er truffet af et ankenævn, kan medlemmet kræve sine indvendinger mod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til Skatterådet.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter forretningsordenen for ankenævnene.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter regler om vederlæggelse af ankenævnenes formænd, næstformænd og øvrige medlemmer.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for ankenævnene. Sekretariatet skal organisatorisk være adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning.”

7. I § 15, stk. 1, indsættes efter ”et vurderingsankenævn, ”: ”et motorankenævn, Skatterådet”.

8. I § 15, stk. 2, indsættes efter ”et vurderingsankenævn, ”: ”et motorankenævn”.

9. I § 19, stk. 5, nr. 2, ændres ”§ 8” til: ”§ 6”.

10. I § 19, stk. 5, nr. 6, ændres ”§ 11 i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.” til: ”§ 7.”.

11. § 21, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for andre end spørgeren af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3.”

12. I § 26, stk. 5, indsættes efter ”§ 3 B i skattekontrolloven”: ”eller § 13 i tonnageskatteloven”.

13. I § 27, stk. 1, nr. 3, indsættes efter ”jf.”: ”ligningslovens § 12 B,”.

14. § 27, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”En ansættelse, der er varslet af told- og skatteforvaltningen, skal foretages senest 3 måneder efter den dag, hvor varsling er afsendt. Denne frist gælder ikke for den skatteberegning, der er en følge af ansættelsen. Har det betydning for den skattepligtiges mulighed for at varetage sine interesser, at fristen for at foretage ansættelsen forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Told- og skatteforvaltningen kan behandle en anmodning om genoptagelse, der er modtaget efter udløbet af fristen i 1. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor.”

15. § 32, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”En ændring af afgiftstilsvar eller godtgørelse af afgift, der er varslet af told- og skatteforvaltningen, skal foretages senest 3 måneder efter den dag, hvor varsling er afsendt. Har

det betydning for den afgiftspligtiges henholdsvis den godtgørelsesberettigedes mulighed for at varetage sine interesser, at fristen efter 2. pkt. forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Told- og skatteforvaltningen kan behandle en anmodning om genoptagelse, der er modtaget efter udløbet af fristen i 1. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor.”

16. § 34 a, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for krav afledt af en ansættelse vedrørende kontrollerede transaktioner, jf. § 26, stk. 5, og for krav afledt af en ansættelse vedrørende overdragelse af aktier, aktiver og passiver som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver, jf. § 26, stk. 8.”

17. I § 36, stk. 8, ændres ”gennemføre genoptagelsen” til: ”gennemføre ændringen”.

18. Efter § 39 indsættes:

”Kapitel 15 a

Klage til motorankenævnet

§ 39 a. En klage til motorankenævnet kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Motorankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen genoptage afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I andre tilfælde videresender told- og skatteforvaltningen klagen til motorankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved motorankenævnets behandling af en klage.

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for motorankenævnet. Motorankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig frist, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 6. Motorankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 7. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse, jf. § 7, nr. 4, kan motorankenævnet vælge, hvis parterne er enige deri, og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

Stk. 8. Motorankenævnet kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.

§ 39 b. Motorankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af motorankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 31, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over motorankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Motorankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.”

19. I § 40, stk. 1, 2. pkt., og § 40, stk. 3, ændres ”§ 8” til: ”§ 6”.

§ 2

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (registreringsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. Overskriften til § 11 og §§ 11-13 ophæves.

§ 3

I lov om beskatning af rederivirksomhed (tonnageskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 834 af 29. august 2005, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 540 af 6. juni 2007 og § 6 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 13, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

”Om fristen for skatteansættelse gælder skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5.”

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 2. § 1, nr. 12, og § 3 har for skattepligtige med kontrollerede transaktioner virkning for så vidt angår disse kontrollerede transaktioner for de indkomstår, hvor fristen for afsendelse af varsel om foretagelse eller ændring af skatteansættelsen ikke er udløbet den 1. januar 2009.

Stk. 3. § 1, nr. 16, har virkning for krav afledt af en ansættelse vedrørende overdragelse af aktier, aktiver og passiver som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver, jf. § 26, stk. 8, hvor told- og skatteforvaltningen varsler eller træffer afgørelse om ændring af ansættelsen, eller hvor en skattepligtig anmoder om genoptagelse af ansættelsen, den 1. januar 2009 eller senere.

Stk. 4. Den ordinære funktionsperiode for medlemmer af motorankenævn, der er udnævnt pr. 1. april 2006 efter registreringsafgiftslovens § 12, stk. 5, forlænges fra den 1. april 2010 til den 30. juni 2010.

Bemærkninger til lovforslaget

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets indhold i hovedtræk

2. Lovforslagets baggrund

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændrede regler for skatte- og vurderingsankenævn

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Forslagets baggrund

3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

3.1.3.1. Indstillingsregler

3.1.3.2. Skal ministeren kunne undlade at udnævne en indstillet person?

3.1.3.3. Skal kommunalbestyrelsen angive de indstillede personers kompetence?

3.1.3.4. Midlertidig udtræden af ankenævn (orlov)

3.1.3.5. Afskedigelsesregler

3.1.3.6. Supplementsregler

3.1.3.7. Besluttende led i vurderingsankenævn

3.1.4. Forslagets indhold

3.2. Bemyndigelse til skatteministeren til at oprette fælles skatte- og vurderingsankenævn

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Forslagets baggrund

3.2.3. Forslagets indhold

3.3. Tilpasning af regler om motorankenævn til øvrige ankenævn

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Forslagets baggrund og Skatteministeriets overvejelser

3.3.3. Forslagets indhold

3.4. Enkelte tilpasninger af regler om Skatterådet til reglerne om ankenævn

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Forslagets baggrund og Skatteministeriets overvejelser

3.4.3. Forslagets indhold

3.5. Indførelse af bindende svar om den afgiftsmæssige virkning af en påtænkt disposition for andre end spørgeren

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Forslagets baggrund

3.5.3. Skatteministeriets overvejelser

3.5.4. Forslagets indhold

3.6 Øvrige elementer

3.6.1. Frist for gennemførelse af ekstraordinære skatte- og afgiftsansættelser

3.6.2. Forlængelse af den ordinære ansættelsesfrist for transfer pricing-sager omfattet af tonnageskatteloven

3.6.3. Forlængelse af forældelsesfristen for krav afledt af en ansættelse vedrørende skattefri omstruktureringer

3.6.4. Ekstraordinær genoptagelse – korresponderende ændringer – ligningslovens § 12 B

4. Kommunikationsplan

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

8. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Administrative konsekvenser for borgerne

11. Forholdet til EU-retten

12. Høring

13. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

1. Lovforslagets indhold i hovedtræk

Lovforslaget går ud på

- at gennemføre en række ændringer i reglerne om indstilling, udnævnelse og udtræden af ankenævnsmemberer,
- at muliggøre oprettelse af fælles skatte- og vurderingsankenævn,
- at tilpasse reglerne om motorankenævn til reglerne om skatte- og vurderingsankenævn og herunder at flytte reglerne om motorankenævn fra registreringsafgiftsloven til skatteforvaltningsloven,
- at indføre orlovsregler for Skatterådet samt forbud imod, at medarbejdere i SKAT er medlemmer af Skatterådet,
- at give mulighed for, at der som udgangspunkt kan opnås bindende svar om virkningen af en påtænkt disposition på afgiftsområdet for andre end spørgeren.

Lovforslaget indeholder desuden en række mindre ændringer i de skatteprocessuelle regler.

2. Lovforslagets baggrund

De skatteankenævne, der blev oprettet med virkning fra 1. juli 2006, har igennem hele deres hidtidige funktionsperiode kunnet konstatere et fald i antallet af indgående klager fra skatteydere. I 2005 fik skatteankenævnene – ifølge den daværende noget upræcise opgørelsesmetode – 11.529 sager; i 2006 var antallet faldet til 5.018 og i 2007 til 4.209. Det vurderes ikke som sandsynligt, at klageantallet igen vil stige til niveauet fra før oprettelsen af enhedsforvaltningen. Hovedbegrundelserne herfor er:

- **SKATs indsatsstrategi:** SKAT prioriterer fremadrettet vejledning, service og kontrol af selvstændigt erhvervsdrivende frem for bagudrettede ansættelsesændringer. Det er ansættelsesændringer (forhøjelser) der afføder klagesager.
- **Årsopgørelserne er blevet bedre:** Fremrykket ligning og forbedringer af TastSelv nedsætter behovet for kontrol. SKAT gennemfører derfor færre ansættelsesændringer (forhøjelser) for lønmodtagere og andre med ukomplicerede skatteforhold.
- **Ændringer i principperne for måling af skatteforvaltningens effektivitet:** Antallet af ansættelsesændringer indgår ikke længere som kriterium.
- **Bedre overspringsmuligheder:** Adskillige hundrede klager benytter sig hvert år af

muligheden for at gå direkte til Landsskatteretten uden om skatteankenævnene.

Det forventede permanente fald i antallet af klager til skatteankenævnene har medført, at skatteministeren har besluttet at ændre skatteankenævnenes størrelse. Antallet af medlemmer i skatteankenævnene påtænkes nedsat fra 462 til [xxx], mens antallet af ankenævn fastholdes til 30, svarende til antallet af skattecentre.

Ankenævnenes størrelse og geografiske sammensætning er fastsat af skatteministeren ved bekendtgørelse nr. 1378 af 12. december 2006, der er udstedt med hjemmel i skatteforvaltningsloven, lov nr. 427 af 6. juni 2005 med senere ændringer (lovforslag L 110, Folketinget 2004-05, 2. samling.) Derfor fordrer de nævnte reformplaner i sig selv ingen lovændringer; de kan gennemføres ved at ændre bekendtgørelsen. [Et udkast til en ny version af denne bekendtgørelse vil blive vedhæftet lovforslaget som bilag 1.]

I tilknytning til beslutningen om at begrænse antallet af medlemmer i skatteankenævnene findes det imidlertid hensigtsmæssigt at justere skatteforvaltningslovens regler om udnævnelsesproceduren for nævnsmedlemmer.

Som nævnt har antallet af klager til skatteankenævnene været faldende igennem hele den aktuelle funktionsperiode. Det kan ikke på nuværende tidspunkt forudses, om antallet af klager vil stabilisere sig omkring det nuværende niveau, eller om det eventuelt vil falde yderligere. En mulighed for at bevare et væsentligt lægelement på regionalt niveau i klagebehandlingen, selv om det måtte vise sig, at antallet af klager fortsat falder, kunne være at samle skatte- og vurderingsankenævnene. De samlede nævn skulle således behandle klager fra såvel skatte- som vurderingsankenævnenes hidtidige kompetenceområder. En så gennemgribende omlægning af klagesystemet bør imidlertid funderes på praktiske erfaringer. Skatteministeren ønsker derfor i den kommende funktionsperiode at oprette et fælles skatte- og vurderingsankenævn på Bornholm. Her er skatte- og vurderingsankenævnskredsene i forvejen sammenfaldende, og antallet af klager er i sammenligning med landsgennemsnittet meget lavt i begge nævn.

Der foreslås endvidere ændringer i regelsættet, der har baggrund i skatteministerens og SKATs indhøstede erfaringer med, hvordan det nuværende regelsæt har fungeret dels i forbindelse med udnævnelsen af skatte- og vurderingsankenævnsmemberer pr. 1. juli 2006 og dels i de lidt over 2 år, der er forløbet af den aktuelle funktionsperiode.

Tilsammen afføder beslutningen om at begrænse antallet af medlemmer i skatteankenævnene, ønsket om på eksperimentel basis at samle skatte- og vurderingsankenævnene på Bornholm og de indhøstede erfaringer en række forslag til ændringer i det gældende regelsæt i skatteforvaltningsloven. Disse bør være på plads og alment bekendt i god tid før de

kommunalbestyrelser, der træder i funktion den 1. januar 2010, skal forberede indstillinger til pladserne i de skatte- og vurderingsankenævn, der skal fungere fra 1. juli 2010.

Siden indførelsen af skatteforvaltningsloven er der endvidere tilkommet endnu en ankenævnstype – motorankenævnene – der både i funktioner, struktur, praktisk forretningsgang og nuværende lovgrundlag meget minder om de to øvrige ankenævnstyper: skatte- og vurderingsankenævn. Til grund for dette lovforslag har fundamentalt ligget, at reglerne for alle tre ankenævnstyper bør være parallelle i videst mulig udstrækning. Der skal foreligge en kvalificeret begrundelse, hvis en enkelt nævnstype skal have afvigende regler. Der er således sket en yderligere samling og tilpasning af regelsættene med det formål at lette reglernes overskuelighed. Herunder foreslås reglerne om motorankenævn flyttet fra registreringsafgiftsloven til skatteforvaltningsloven.

Lovforslaget indeholder endvidere en justering af reglerne om bindende svar, således at det bliver muligt at få bindende svar om den afgiftsmæssige virkning for andre end spørgeren. Baggrunden for forslaget er, at der i praksis er forekommet afvisninger af konkrete anmodninger om bindende svar om den afgiftsmæssige virkning for andre end spørgeren alene med den formelle begrundelse, at der ikke kan gives bindende svar på sådanne spørgsmål. Anmodningen kan i dag give anledning til, at SKAT eller Skatterådet - samtidig med afvisningen af sagen - afgiver en vejledende udtalelse til spørgeren.

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændrede regler for skatte- og vurderingsankenævn

3.1.1. Gældende ret

Skatteministeren er efter skatteforvaltningsloven bemyndiget til at bestemme landets inddeling i skatte- og vurderingsankenævnskredse og til at bestemme antallet af medlemmer i det enkelte nævn. Kompetencen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1378 af 12. december 2006 om landets inddeling i skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse. Ved bekendtgørelsen er det både fastlagt, hvilke kommuner der henhører under hvilke ankenævn, og hvor mange medlemmer det enkelte ankenævn har. Skatteministeren har desuden fastsat, hvor mange pladser i ankenævnet den enkelte kommune har indstillingsret til, men dette fremgår ikke af bekendtgørelsen. Udgangspunktet for fordelingen af pladserne har været forholdet mellem indbyggertallene i de berørte kommuner pr. 1. januar 2006, men ministeren har også haft mulighed for at inddrage andre relevante samfundshensyn ved fordelingen. Dette har for skatteankenævnenes vedkommende udmøntet sig i, at alle kommuner har fået tildelt mindst én plads i det relevante skatteankenævn. For vurderingsankenævnenes vedkommende er der derimod et mindre antal kommuner, som ikke har indstillingsret til nogen ankenævnsplads. Baggrunden herfor er det samlede antal medlemmer i henholdsvis skatte- og vurderingsankenævnene: henholdsvis 462 og 98.

Medlemmer af såvel skatte- som vurderingsankenævn udnævnes af skatteministeren personligt. Det sker efter indstilling fra den indstillingsberettigede kommune. Hver kommunalbestyrelse skal efter skatteforvaltningsloven indstille mindst to personer til hver af kommunens pladser i ankenævnet og mindst to personer til hver af funktionerne som suppleant for disse medlemmer.

Efter gældende regler har ministeren formelt ingen mulighed for at undlade at udnævne en af de indstillede personer. Under Folketingets forberedelse af skatteforvaltningsloven (lovforslag L 110, Folketinget 2004-05, 2. samling) tilkendegav skatteministeren, at han ville tilstræbe, at nævnene fik en alsidig sammensætning for så vidt angår bl.a. politisk tilhørsforhold, køn, alder og erfaring. Det var ministerens forventning, at kommunalbestyrelsernes indstillinger ville give det hertil fornødne råderum. En utilstrækkelig variation og valgmulighed blandt de indstillede personer har ministeren imidlertid i enkelte tilfælde anset sig for bundet af.

Derimod har ministeren ikke anset sig for forpligtet til at udnævne personer til skatteankenævnene, der ikke har afleveret selvangivelse til SKAT, eller som har indgået en afdragsordning med SKAT om restancer, men som ikke har overholdt afdragsordningen. Sådanne forhold er ikke nødvendigvis kommunalbestyrelsen bekendt på det tidspunkt, hvor indstillingen er afgivet.

En kommunalbestyrelse kan kun indstille personer, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Det betyder efter den kommunale valglovs § 1 og § 4 bl.a., at en person skal have fast bopæl i kommunen, og at den pågældende ikke må være dømt for ”en handling, der i almindeligt omdømme gør den pågældende uværdig til at være medlem af kommunale og regionale råd” inden for en vis årrække forud for valget. Afgørelser om, hvorvidt en person har fortabt sin kommunale valgbarhed, afgøres af Valgbarhedsnævnet. I praksis har det hovedsagelig været overtrædelser af straffeloven samt overtrædelser af skattekontrolloven, kildeskatteloven eller andre love på Skatteministeriets område, der har medført, at Valgbarhedsnævnet har statueret, at en person ikke er valgbar.

Kommunalbestyrelsens indstilling skal ledsages af en angivelse af den pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Ministeren tilkendegav forud for udnævnelsesrunden i 2006, at han ville prioritere erfaring og kontinuitet.

Medlemskab af skatte- og vurderingsankenævn er borgerligt ombud. Det vil sige, at en person, som skatteministeren ønsker at udnævne til nævnsmedlem, som udgangspunkt er forpligtet til at påtage sig hvervet og til at forblive medlem af nævnet i dettes fireårige funktionsperiode. Man kan dog frasige sig hvervet, hvis visse særligt kvalificerede årsager hertil foreligger. Der er efter gældende regler ingen muligheder for at udtræde midlertidigt, heller ikke ved langvarig sygdom, barsel, udstationering eller lignende kvalificerede midlertidige fraværsårsager.

Efter de gældende regler skal et medlem af et skatte- eller vurderingsankenævn udtræde af ankenævnet, hvis den pågældende har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på 6 måneder, eller hvis den pågældende mister sin valgbarhed til kommunalbestyrelsen. I praksis er langt den mest almindelige årsag til mistet valgbarhed, at den pågældende er fraflyttet kommunen.

Endvidere er der regler om, at ministeren kan imødekomme en anmodning om at udtræde af ankenævnet. I så fald skal der være opstået forhold, som kunne have berettiget den pågældende til ikke at tage imod udnævnelsen, hvis de havde foreligget på det tidspunkt, hvor udnævnelsen fandt sted - jf. skatteforvaltningslovens § 6, stk. 5, 3. pkt., sammenholdt med § 6, stk. 3, nr. 4. Medlemmerne har altså ikke retskrav på at kunne udtræde, hvilket har sammenhæng med, at der er tale om borgerligt ombud. Der er endvidere ingen regler om, at skatteministeren kan afskedige et ankenævnmedlem uden ansøgning.

3.1.2. Forslagets baggrund

Som beskrevet i afsnit 2 ovenfor har sagstilgangen til de skatteankenævne, der blev oprettet med virkning fra 1. juli 2006, været faldende igennem hele den indeværende funktionsperiode.

Som følge af denne udvikling har skatteministeren besluttet at nedjustere skatteankenævnenes størrelse, mens antallet af ankenævne fastholdes til 30 svarende til antallet af skattecentre. Disse ændringer kan gennemføres administrativt af skatteministeren under anvendelse af de eksisterende bemyndigelser i skatteforvaltningsloven, der bl.a. tillader ministeren at bestemme landets inddeling i ankenævnskredse og antallet af medlemmer i det enkelte ankenævn. [Et udkast til bekendtgørelse om landets inddeling i skatte- vurderings- og motorankenævnskredse fra 1. juli 2010 vil blive optrykt som bilag 1 til lovforslaget.]

Der vil også blive gennemført administrative ændringer i sekretariatsbetjeningen af ankenævnene med det grundlæggende mål at tilpasse ressourcerne til sagstilgangen og at skabe stordriftsfordele og udjævning ved, at sekretariatsmedarbejderne efter behov kan betjene to eller tre typer ankenævne. De hidtil 16 sekretariater påtænkes således reduceret til 9. Disse omlægninger kan gennemføres uden lovændringer.

3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Som nævnt ovenfor kan de mest fundamentale elementer i en tilpasning og fremtidssikring af ankenævnsorganisationen gennemføres uden lovændringer. Den markante nedgang i antallet af skatteankenævnmedlemmer giver imidlertid anledning til at overveje, om de indstillings- og udnævnelsesregler, der blev indsat i skatteforvaltningsloven med henblik på udnævnelsesprocessen i 2006, bør justeres. Også skatteministerens og SKATs Ankecenters

erfaringer med udskiftning af ankenævnsmedlemmer undervejs i funktionsperioden giver anledning til overvejelser om ændringer i lovreglerne.

3.1.3.1. Indstillingsregler

Efter de gældende regler skal kommunalbestyrelserne indstille mindst to kandidater til pladsen som nævnsmedlem og mindst to kandidater til pladsen som suppleant. Dette gav ved udnævnelsen i 2006 anledning til mange spørgsmål fra kommunalbestyrelser og mange forskellige tolkninger. Der var kommuner, der indstillede tre eller flere kandidater, ligesom der var kommuner, der kun indstillede to kandidater til pladsen som både medlem og suppleant. Nogle kommuner indstillede alle kandidater til alle pladser, mens andre indstillede kandidaterne parvis (plads for plads). Enkelte kommuner indstillede færre kandidater end foreskrevet i loven med den begrundelse, at de havde besvær med at finde et tilstrækkeligt antal kandidater. Endvidere valgte enkelte kommunalbestyrelser med absolut flertal at udnytte dette til kun at indstille kandidater fra udvalgte partier på trods af, at det klart var tilkendegivet i skatteforvaltningslovens forarbejder, at nævnene skulle sikres en alsidig politisk sammensætning.

Flere kommuner kritiserede i 2006, at indstillingsreglerne bevirkede, at kommunalbestyrelsen skulle finde og indstille fire kvalificerede personer til hver plads, på trods af, at kun én af disse, nemlig den, som skatteministeren valgte at udnævne som medlem, reelt fik en funktion. I praksis er det forholdsvis sjældent, at suppleanten deltager i nævnsmøder.

På baggrund af ovenstående erfaringer fra udnævnelsen i 2006 er det ministerens intention, at nævnene også fremover bør afspejle det samfund, som de skal agere i, så godt som muligt. Nævnene bør således have en alsidig sammensætning ikke alene med hensyn til medlemmernes politiske tilhørsforhold, men også med hensyn til deres køn, alder, etnisk tilhørsforhold, erhverv, uddannelse og erfaring. Det vurderes, at alsidigheden kan fremmes ved, at indstillingerne gives et mere forpligtende indhold, således at de, der indstilles, også kan forvente at få tildelt en reel funktion.

For at påvirke udviklingen i denne retning skønnes det nødvendigt at ændre indstillings- og udnævnelsesreglerne på enkelte punkter. Det kan gøres ved

- at bestemme, at kommunalbestyrelserne fremover kun skal indstille én kandidat til hver plads og én kandidat til pladsen som suppleant for denne (parvis indstilling), og
- at fastslå ved lov, at indstillingerne skal ske ved forholdstalsvalg i overensstemmelse med principperne fra § 25 i kommunestyrelsesloven. Herved undgås det, at kommunalbestyrelser med absolut flertal udnytter dette til at begrænse alsidigheden i kandidaternes politiske kvalifikationer.

Fordi kommunalbestyrelsernes indstilling normalt vil være afgørende for, hvem der udnævnes, findes det ikke længere nødvendigt, at det er ministeren personligt der meddeler de indstillede personer beslutningen om udnævnelse. Der påtænkes derfor anvendt en procedure, hvorefter skatteministeren godkender en navneliste over medlemmer og suppleanter i de enkelte nævn udarbejdet af SKATs Ankecenter, hvorefter chefen for Ankecentret bemyndiges til at tilskrive nævnsmedlemmerne og suppleanterne om udnævnelsen.

3.1.3.2. Skal ministeren kunne undlade at udnævne en indstillet person?

I udnævnelsesproceduren i 2006 har ministeren helt grundlæggende anset sig for bundet af de kommunale indstillinger, også i nogle enkelte situationer, hvor disse indstillinger pga. manglende anvendelse af forholdstalsvalgprincipper har medført, at nævnet ikke har fået den nødvendige alsidige sammensætning, og hvor ministeren efterfølgende er blevet kritiseret for dette. Disse problemer søges imødegået ved de ændringer i indstillingsproceduren, som er beskrevet ovenfor.

Eftersom nævnsmedlemmerne skal agere som repræsentanter for skattesystemet i bred forstand, har skatteministeren i forhold til skatteankenævnene indlagt den begrænsning i udnævnelseskriterierne, at han har undladt at udnævne personer, som ikke har selvangivet for årene før udnævnelsen, samt personer, der har indgået en afdragsordning med SKAT om restancer til det offentlige, men som har misligholdt afdragsordningen. Der er tale om kriterier, som ligger uden for kommunalbestyrelsernes indflydelsesområde. Dette har været aktuelt i enkelte tilfælde. Ministeren har da udnævnt en anden indstillet person, og kommunalbestyrelsen har ikke fået nogen forklaring på, hvorfor den umiddelbart mest indlysende kandidat ikke er blevet udnævnt.

Endvidere bør der ikke udnævnes personer, hvis tidligere adfærd skaber tvivl om, hvorvidt de fremover vil deltage aktivt i nævnets aktiviteter. Det gælder eksempelvis personer, der tidligere har været medlem af et ankenævn, men har måttet udtræde på grund af reglen om, at man skal udtræde, hvis man har været fraværende fra nævnets møder i mere end 6 måneder. Hvis en sådan person indstilles på ny, kan det, selvfølgelig afhængig af hvad der oplyses om fraværsårsagen, være betænkeligt at skulle genudnævne personen.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at det er rimeligt, at skatteministeren også fremover tillægger sådanne forhold betydning ved udnævnelsen, og at det bør gøre sig gældende for alle ankenævnenes vedkommende, ikke kun for skatteankenævnenes. Det kan altså i enkelte tilfælde betyde, at en indstillet person ikke vil blive udnævnt, uden at kommunalbestyrelsen (eller for motorankenævnenes vedkommende den indstillende organisation) har krav på en nærmere forklaring på hvorfor. Som nævnt ovenfor foreslås det, at man går over til kun at anmode om to prioriterede personindstillinger vedrørende hver plads i nævnet mod i dag 4 (to til pladsen som medlem og to til pladsen som suppleant). Hvis én af de indstillede ikke kan udnævnes, er det nødvendigt at bede kommunalbestyrelsen om at indstille en ny person. Dette fordrer, at ministeren

tildeles en hjemmel til – undtagelsesvis – at undlade at udnævne en indstillet person og anmode kommunalbestyrelsen om at indstille en anden person. Da f.eks. manglende indgivelse af selvangivelse m.v. er objektivt konstaterbare kriterier, påtænkes kompetencen til at anmode kommunalbestyrelsen om en ny indstilling i disse tilfælde delegeret til chefen for SKATs Ankecenter.

3.1.3.3. Skal kommunalbestyrelsen angive de indstillede personers kompetence?

Den gældende lovtekst indeholder både for skatte- og vurderingsankenævns vedkommende et krav om, at kommunalbestyrelsens indstilling skal være ledsaget af en angivelse af den pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Dette krav bør ses i sammenhæng med den gennemførte reform pr. 1. november 2005 af skatteadministrationen. Det blev i den sammenhæng anset for vigtigt, at ankenævnene repræsenterede erfaring, stabilitet og kontinuitet. De udtalelser, der rent faktisk indkom fra kommunalbestyrelserne i 2006, var imidlertid af meget forskellig karakter. Der kan udtrages den lære af dem, at det er svært at sætte ord på, hvilke ”kvalifikationer” en lægmand egentlig forudsættes at besidde.

Erfaringen er således, at udtalelser om kandidaternes kvalifikationer ikke i nævneværdig grad har befordret skatteministerens overvejelser om, hvilken af flere kandidater han ville udnævne. Desuden bliver angivelse af kvalifikationer mindre relevante, når det foreslås, at ministeren normalt skal være forpligtet til at følge indstillingen, således at ansvaret for at vurdere kandidaternes kvalifikationer i højere grad placeres hos kommunalbestyrelserne end hos ministeren. Endelig kan det anføres, at stabilitet og erfaring, som talte med betydelig vægt i 2006, i sagens natur ikke er kriterier, der kan tillægges samme betydning ud i al fremtid, eftersom de i nogen grad modarbejder intentionerne om, at nævnene skal have en alsidig sammensætning.

Det er dermed konklusionen, at lovkravet om, at kommunalbestyrelsen skal angive de indstillede personers kvalifikationer, ikke bør opretholdes. Det vil stå kommunalbestyrelserne frit for at komme med supplerende oplysninger i forbindelse med indstillingen, men der bør ikke længere være lovkrav herom.

3.1.3.4. Midlertidig udtræden af ankenævn (orlov)

Efter gældende ret er der ingen hjemmel til at meddele orlov til et medlem af et skatte- eller vurderingsankenævn. Der gælder alene en regel om, at man skal udtræde af nævnet, hvis man har været fraværende i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Man kan således ikke som nævnsmedlem få orlov efter ansøgning, hvis man f.eks. er på barselsorlov, bliver langtidssyg eller bliver udstationeret i udlandet. Der har været flere eksempler på uheldige virkninger heraf. Medlemmer har således været nødsaget til at udtræde på grund af reglen om 6 måneders fravær, skønt de gerne ville være genindtrådt efter f.eks. ophørt

udstationering. Der er også eksempler på medlemmer, der har været fraværende i næsten 6 måneder og derefter kun har deltaget i et enkelt møde for at undgå at blive afskediget.

Det må anses for utilfredsstillende, at der i dag ikke er nogen regler om formel meddelelse af orlov uanset fraværsgrund, samtidig med at 6 månedersreglen fungerer som en uformel regel om uansøgt ”orlov”. Skatteministeren bør tillægges kompetence til at meddele orlov i en periode på op til 12 måneder, hvilket må anses for tilstrækkeligt til at tilgodese langt de fleste legitime fraværsgrunde. En tidsbegrænsning til 12 måneder kan samtidig legitimere en regel om, at suppleanten umiddelbart indtager pladsen i nævnet, uden at det er nødvendigt at igangsætte en ny udnævnelsesprocedure.

3.1.3.5. Afskedigelsesregler

Efter de gældende regler skal et medlem af et skatte- eller vurderingsankenævn udtræde af ankenævnet, hvis den pågældende har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på 6 måneder, eller hvis den pågældende mister sin valgbarhed til kommunalbestyrelsen. Derudover er der ingen regler om uansøgt afskedigelse i funktionsperioden.

Som nævnt ovenfor foreslås det, at der indføres en hjemmel til, at skatteministeren kan undlade at udnævne en indstillet person. Den skal kunne anvendes over for personer, som ikke har selvangivet for årene før udnævnelsen, samt personer, der har indgået en afdragsordning med SKAT om restancer til det offentlige, men som har misligholdt afdragsordningen.

Disse særlige forhold, som kan bevirke, at en indstillet person ikke udnævnes, kan også opstå i løbet af funktionsperioden. I særlige situationer kan man forestille sig, at sådanne forhold kan være etisk uforenelige med fortsat medlemskab, selv om den kommunale valgbarhed ikke er mistet. Der kan også forekomme tilfælde, hvor et medlems adfærd på eller i umiddelbar forbindelse med møderne i ankenævnene gør fortsat medlemskab uønskværdigt.

Det foreslås derfor, at skatteministeren skal tillægges en ny kompetence til at afskedige nævnsmedlemmer. Der skal være tale om ganske særlige omstændigheder, for at ministeren kan bringe medlemskab til ophør uden ansøgning, og der skal ved beslutning herom tages hensyn til, at det er en mere indgribende foranstaltning at afskedige et udnævnt medlem end at undlade at udnævne en indstillet person.

3.1.3.6. Supplementsregler

Efter de gældende regler skal der iværksættes en ny indstillings- og udnævnelsesprocedure, når et medlem udtræder af et skatte- eller vurderingsankenævn. Den person, der er udnævnt som suppleant for det udtrådte medlem, kan således ikke forvente at blive medlem.

Erfaringerne fra praksis er imidlertid, at det ofte er suppleanten, der indstilles og udnævnes som medlem. Det er derfor hensigtsmæssigt, at reglerne udformes således, at det er suppleanten, der indtræder som medlem både i tilfælde af bevilget orlov og i tilfælde af permanent udtræden. Det er kun i tilfælde af permanent udtræden – som der forventes at blive færre af, når der indføres adgang til orlov – at det fremover vil være nødvendigt at iværksætte en ny indstillings- og udnævnelsesprocedure. Denne skal foregå efter de almindelige regler, men det findes dog kun nødvendigt, at kommunalbestyrelsen indstiller én kandidat til pladsen som suppleant.

3.1.3.7. Besluttende led i vurderingsankenævn

Efter gældende ret kan skatteankenævnene vælge at opdele sig i besluttende led bestående af mindst 3 medlemmer, hvorimod vurderingsankenævnene ikke har en sådan mulighed.

Da ordningen med besluttende led har fungeret hensigtsmæssigt i skatteankenævnene i en længere årrække, og da tilgangen af klagesager til vurderingsankenævnene i forbindelse med ejendomsvurderingen 2007 kan bevirke et praktisk behov herfor, foreslås det, at der indføres mulighed for vurderingsankenævnene for at opdele sig i besluttende led. Reglerne herfor skal være parallelle med reglerne for skatteankenævnene.

3.1.4. Forslagets indhold

Der foreslås følgende ændringer i indstillings- og udnævnelsesreglerne i skatteforvaltningsloven:

- Kommunalbestyrelserne skal fremover kun indstille én kandidat til hver plads i nævnet og én person til pladsen som suppleant for denne (parvis indstilling).
- Kommunalbestyrelsernes indstillinger skal ske under iagttagelse af principperne for forholdstalsvalg i § 25 i kommunestyrelsesloven.
- Udnævnelsen foretages af skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil.
- Ministeren kan under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og kan da anmode kommunalbestyrelsen om at indstille en anden person.
- Lovkravet om, at kommunalbestyrelsen skal angive en indstillet persons kvalifikationer til at bestride hvervet, ophæves.
- Der indføres en regel om, at ministeren kan bevilge et medlem orlov fra skatteankenævnet i op til 12 måneder uden mulighed for forlængelse.

- Der indføres en regel om, at ministeren i ganske særlige tilfælde kan tilbagekalde udnævnelsen af et ankenævnsmlem eller en suppleant.
- Der indføres regler om, at dersom et medlem udtræder i funktionsperioden, indtager suppleanten pladsen i nævnet. Er medlemmets udtræden permanent, skal der indstilles og udnævnes en ny suppleant for resten af funktionsperioden.
- Der indføres regler om, at vurderingsankenævnene – som skatteankenævnene – kan vælge at opdele sig i besluttende led bestående af mindst 3 medlemmer.

Det foreslås endvidere, at selve strukturen i skatteforvaltningslovens kapitel 3 og 4 ændres, således at de materielle kompetenceregler for henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævn (jf. om sidstnævnte afsnit 3.3.) fremover findes i kapitel 3, mens udnævnelsesreglerne og de øvrige formelle regler, der i meget vidt omfang er parallelle, sammenskrives og placeres i kapitel 4.

3.2. Bemyndigelse til skatteministeren til at oprette fælles skatte- og vurderingsankenævn

3.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler er kompetenceområdet for henholdsvis skatte- og vurderingsankenævn klart adskilt, og der er ikke hjemmel til at oprette fælles ankenævn.

I modsætning til motorankenævnsmlemmer er hverken medlemmer af skatte- eller vurderingsankenævn formelt udpeget på grundlag af særlige faglige kvalifikationer.

3.2.2. Forslagets baggrund og Skatteministeriets overvejelser

Som beskrevet i afsnit 2 har antallet af klager til skatteankenævnene været faldende igennem hele den aktuelle funktionsperiode, og det vurderes ikke som sandsynligt, at klageantallet igen vil stige til niveauet fra før oprettelsen af enhedsforvaltningen. Det kan ikke på nuværende tidspunkt forudses, om antallet af klager vil stabilisere sig omkring det nuværende niveau, eller det vil falde yderligere. En mulighed for at bevare et væsentligt lægelement på regionalt niveau i klagebehandlingen, selv om det måtte vise sig, at antallet af klager fortsat falder, kunne være at samle skatte- og vurderingsankenævnene. De samlede nævn skulle således behandle klager fra såvel skatte- som vurderingsankenævnenes hidtidige kompetenceområder. En så gennemgribende omlægning af klagesystemet bør imidlertid funderes på praktiske erfaringer.

Skatteministeren ønsker derfor at oprette et fælles skatte- og vurderingsankenævn på Bornholm i den kommende funktionsperiode. Baggrunden for netop at udvælge Bornholm er indledningsvis, at ankenævnskredsene allerede er sammenfaldende. De to nævn har i 2007 haft en samlet

sagstilgang på 25 (21 sager til skatteankenævnet og 4 til vurderingsankenævnet). I den aktuelle funktionsperiode er der på øen i alt 11 ankenævnsmemberer – 7 i skatteankenævnet og 4 i vurderingsankenævnet.

3.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at kunne bestemme, at der i en kreds skal oprettes ét samlet ankenævn, der både skal varetage skatte- og vurderingsankenævnsager. Ministeren kan også bestemme, hvor mange medlemmer der skal være i et sådant nævn. Et fælles ankenævn kan kun oprettes, hvis der er sammenfald mellem skatteankenævnskredsen og vurderingsankenævnskredsen.

Ministeren har til hensigt at oprette et fælles ankenævn på Bornholm. Bornholms Regionskommune vil få indstillingsret til samtlige pladser i det fælles ankenævn.

I indeværende funktionsperiode har skatteankenævnet på Bornholm 7 medlemmer, mens vurderingsankenævnet har 4. Det er skatteministerens hensigt at bestemme, at det fælles ankenævn skal have 7 medlemmer. Det forventes herefter, at regionskommunen ved indstillingen vil tage hensyn til, at erfaring fra såvel skatte- som vurderingsankenævn skal viderebringes til det nye ankenævn.

3.3. Tilpasning af regler om motorankenævn til øvrige ankenævn

3.3.1. Gældende ret

De gældende regler om motorankenævn findes i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer §§ 11-13, mens de gældende regler om skatte- og vurderingsankenævn findes i skatteforvaltningsloven.

Motorankenævnene er oprettet med virkning fra 1. april 2006 med det formål at varetage klagebehandlingen i første instans over visse afgørelser, som SKAT har truffet om vurdering af motorkøretøjer efter registreringsafgiftsloven. Motorankenævnenes kompetence er nærmere afgrænset. Andre afgørelser, som SKAT træffer efter registreringsafgiftsloven, kan påklages direkte til Landsskatteretten. Afgørelser truffet af motorankenævnene kan påklages til Landsskatteretten som anden klageinstans.

Efter skatteministerens bestemmelse er landet inddelt i 4 motorankenævnskredse: Nordjylland, Midtjylland, Sydjylland-Fyn og Sjælland-København. Hvert motorankenævn har tre medlemmer. Alle medlemmer er udnævnt af skatteministeren. To af medlemmerne skal være henholdsvis teknisk kyndig og handelskyndig, og disse medlemmer er udnævnt efter indstilling fra hovedorganisationerne af bilejere.

Skatteministeren har fastsat en særlig forretningsorden for motorankenævnene. De nærmere bestemmelser om nævnene dels i registreringsafgiftsloven, dels i forretningsordenen er udformet, så de i videst muligt omfang er parallelle med de tilsvarende bestemmelser for vurderingsankenævn.

Motorankenævnene sekretariatsbetjenes af SKAT; det er fastsat i loven, at sekretariaterne skal være organisatorisk adskilt fra de øvrige dele af SKAT. I dag har nævnene fælles sekretariatsfunktion med skatte- og vurderingsankenævnene, således at sekretariaterne for skatte- og vurderingsankenævn to steder i landet tillige sekretariatsbetjener de 4 motorankenævn.

3.3.2. Forslagets baggrund og Skatteministeriets overvejelser

Som omtalt under afsnit 3.2. foreslås der en række ændringer i reglerne for skatte- og vurderingsankenævn. Reglerne for disse ankenævn er i betydeligt omfang parallelle allerede i dag, og der foreslås flere nye regler, der skal være parallelle, herunder bl.a. reglerne om orlov og afskedigelse.

Selv om det ikke er i forbindelse med motorankenævnene, at der er konstateret behov for ændringer i og supplement til de gældende regler, følger det af konstruktionen af den nuværende administration og det nuværende regelsæt, at også motorankenævnene bør være omfattet af de ændringer, der nu foreslås. Der er herved henset til, at reglerne for motorankenævn oprindeligt er udformet, så de i videst muligt omfang følger reglerne for vurderingsankenævn, og til, at nævnenes virke og sekretariatsbetjening i dag følger meget parallelle procedurer.

Derudover vil overblikket over det samlede regelsæt for ankenævnene blive styrket, hvis reglerne om motorankenævn flyttes fra registreringsafgiftsloven til skatteforvaltningsloven, der i forvejen indeholder regler om såvel skatte- som vurderingsankenævn.

3.3.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at reglerne om motorankenævnene flyttes fra registreringsafgiftsloven til skatteforvaltningsloven. Der foreslås samtidig en række materielle tilpasninger. For det første foreslås det generelt, at motorankenævnene skal være omfattet af de ændringer, der gennemføres for skatte- og vurderingsankenævnenes vedkommende. Herom henvises til afsnit 3.1. For det andet betinger selve flytningen af reglerne, at der må tages stilling til forskellige spørgsmål med hensyn til, i hvilket omfang reglerne fremover skal være parallelle. Tilpasningerne vedrører navnlig:

- Antallet af medlemmer af motorankenævn skal fremover bestemmes af skatteministeren, ligesom ministeren i dag bestemmer antallet af medlemmer af skatte- og vurderingsankenævn. Det er ikke hensigtsmæssigt at opretholde et

lovkrav om, at der skal være præcis 3 medlemmer. Baggrunden er bl.a., at der er konstateret store skævheder i sagstilgangen i de enkelte motorankenævn. Udgangspunktet er fortsat, at hvert nævn skal have 3 medlemmer, men bemyndigelsesbestemmelsen giver skatteministeren mulighed for at tilføje enkelte nævn et ekstra medlem.

- De medlemmer af motorankenævn, der i dag formelt udnævnes af skatteministeren uden indstilling, foreslås fremover udnævnt efter indstilling fra forhandlerorganisationerne i bilbranchen. Disse organisationer afgav indstilling til ministeren forud for udnævnelsen af de nuværende motorankenævn, og da denne indstillingsprocedure har fungeret tilfredsstillende og hensigtsmæssigt, foreslås den lovfæstet.
- Medlemskab af motorankenævnet gøres til borgerligt ombud, dog således at det ikke er et krav, at motorankenævnmedlemmerne skal være bosat i en af de kommuner, som kredsen omfatter.
- Der indføres adgang for nævnet til at vælge en næstformand blandt sine medlemmer. Nævnene er beslutningsdygtige, selv om kun to medlemmer (et flertal) er til stede, men det er efter gældende regler et absolut krav, at ét af disse er formanden. Det er ikke hensigtsmæssigt, at et nævn ikke er beslutningsdygtigt, når formanden har forfald. Der findes derfor at være behov for én næstformand, således at nævnet er beslutningsdygtigt, selv om formanden har forfald.
- Der indføres formelt mulighed for nævnet for at opdele sig i besluttende led ligesom skatte- og vurderingsankenævn; dette bliver dog ikke praktisk relevant, medmindre forøget sagstilgang i fremtiden måtte foranledige en betydelig forhøjelse af medlemstallet i enkelte motorankenævn.
- De nuværende motorankenævns funktionsperiode er på 4 år fra den 1. april 2006. Den udløber således pr. 1. april 2010, mens de øvrige ankenævns igangværende funktionsperiode udløber den 1. juli 2010. Selv om motorankenævnenes funktionsperioder ikke som de øvrige ankenævns er knyttet til de kommunale valgperioder, findes det uhensigtsmæssigt og unødvendigt at opretholde en afvigende funktionsperiode. Derfor foreslås funktionsperioden for de nuværende motorankenævnmedlemmer forlænget med tre måneder til den 1. juli 2010.

- Der indføres forbud imod, at et medlem af et motorankenævn samtidig er medlem af et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller Skatterådet. Efter gældende regler er der alene forbud imod, at medlemmer af motorankenævn samtidig sidder i Landsskatteretten. Skatteforvaltningslovens hovedregel er imidlertid, at samme person ikke må sidde i to kollegiale organer på skatteområdet, og det må anses for betænkeligt, at der er en særligt fri adgang til sammenfald mellem medlemskab af motorankenævn og medlemskab af de øvrige kollegiale organer.
- Der indføres hjemmel for, at motorankenævnet inden for visse frister kan genoptage sine egne afgørelser. I dag findes der ingen udtrykkelig hjemmel hertil, men det fremgår indirekte af forretningsordenen for motorankenævnene, at genoptagelse kan ske. Skatteforvaltningsloven indeholder regler om skatte- og vurderingsankenævns genoptagelse af deres egne afgørelser. Det findes hensigtsmæssigt, at adgangen for motorankenævnene til at genoptage egne afgørelser sikres lovhjemmel i en bestemmelse, der er parallel med de bestemmelser, der i dag gælder for skatte- og vurderingsankenævn.

Særreglen om, at der ikke skal betales klageafgift ved klage til Landsskatteretten over et motorankenævns afgørelse, foreslås bevaret.

3.4. Enkelte tilpasninger af regler om Skatterådet til reglerne om ankenævn

3.4.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningsloven har Skatterådet til opgave at bistå SKAT ved forvaltningen af skattelovgivningen. Rådet består af 19 medlemmer, hvoraf de 6 vælges af Folketinget, mens de 13 udnævnes af skatteministeren og for hovedpartens vedkommende skal repræsentere forskellige interessegrupper.

Efter de gældende regler skal et medlem af Skatterådet udtræde af rådet, hvis den pågældende har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på 6 måneder, og der skal i så fald vælges eller udnævnes et nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden. Derimod er der ikke som for ankenævnenes vedkommende regler om, at et medlem skal udtræde på grund af mistet valgbarhed, og der er ikke regler om, at ministeren kan imødekomme en anmodning om at udtræde af rådet. Det fremgår dog forudsætningsvis af skatteforvaltningsloven, at udtræden kan forekomme, idet det er foreskrevet, at der ved udtræden skal vælges eller udnævnes et nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden. Der er – som for ankenævnene – ingen regler om midlertidig udtræden.

Det er efter gældende regler ikke tilladt en person at være medlem af Skatterådet samtidig med medlemskab af Landsskatteretten, et skatteankenævn eller et vurderingsankenævn. Derimod er der lovmæssigt intet til hinder for samtidigt medlemskab af Skatterådet og et motorankenævn. Endvidere kan medarbejdere i SKAT godt være medlemmer af Skatterådet, hvorimod de ikke kan være medlemmer af Landsskatteretten eller et skatte- eller vurderingsankenævn.

3.4.2. Forslagets baggrund og Skatteministeriets overvejelser

Afsnit 3.1.3. ovenfor indeholder Skatteministeriets overvejelser over hensigtsmæssigheden af det nuværende regelsæt om skatte- og vurderingsankenævn. Disse overvejelser fører bl.a. til forslag om, at der skal indføres en orlovsordning for ankenævnsmedlemmer, jf. afsnit 3.1.3.4.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at en sådan orlovsordning med fordel også kan indføres for Skatterådets vedkommende. I indeværende funktionsperiode har et medlem således rent faktisk været på barselsorlov og er efterfølgende genindtrådt i rådet på trods af et samlet fravær af mere end 6 måneders længde. Det må anses for uhensigtsmæssigt, at der ikke formelt forefindes regler, der tillader et sådant midlertidigt fravær.

Derimod er det under hensyn til Skatterådets særlige sammensætning og funktioner ikke relevant at overføre de øvrige forslag om ankenævn under afsnit 3.1., bl.a. om indstillingsregler, om ministerens mulighed for at undlade at udnævne en indstillet person og om afskedigelsesregler, på rådet.

Det er endvidere Skatteministeriets opfattelse, at der ikke længere er behov for en særregel om, at medarbejdere i SKAT kan være medlemmer af Skatterådet. Ved skatteforvaltningsloven blev det i 2005 fastsat, at medarbejdere i SKAT ikke kan være medlemmer af et af de kollegiale klageorganer på Skatteministeriets område, hvilket var begrundet i et alment hensyn til, at klager over forvaltningen ikke bør behandles af personer, der selv er medarbejdere i samme forvaltning. For Skatterådet (tidligere Ligningsrådet), der ikke er et klageorgan, var situationen anderledes. Historisk havde det tidligere været den øverste embedsmand i den statslige skatteforvaltning (Statsskattedirektoratet) der havde beklædt stillingen som formand for Ligningsrådet, mens alle andre medlemmer var enten folketings- eller ministerudpegede. Dette var man dog gået bort fra inden 2005, og der findes ikke længere behov for en særregel, der ville muliggøre en tilbagevenden hertil.

3.4.3. Forslagets indhold

Der foreslås indført orlovsregler for Skatterådets medlemmer, der svarer til de regler, der foreslås for ankenævnenes vedkommende. Skatterådets medlemmer har efter gældende ret ikke suppleanter, men det foreslås – for at sikre bredden i repræsentationen i rådet – at der ved orlov

skal vælges eller udnævnes et midlertidigt medlem, hvis medlemskab skal være tidsmæssigt begrænset til orlovsperioden.

Endvidere foreslås der indført forbud imod, at medarbejdere i SKAT kan være medlemmer af Skatterådet.

3.5. Indførelse af bindende svar om den afgiftsmæssige virkning af en påtænkt disposition for andre end spørgeren

3.5.1. Gældende ret

Reglerne om bindende svar findes i skatteforvaltningslovens kapitel 8, §§ 21-25.

Af skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2, fremgår det, at enhver hos SKAT kan få et bindende svar på spørgsmål om virkningen af indkomstskat, ejendomsværdiskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven for andre end spørgeren af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage.

Bindende svar gives efter § 21, stk. 3, ikke på spørgsmål om den skattemæssige virkning af toldlovgivningen. Bindende svar gives heller ikke på spørgsmål om bevillinger eller dispensationer vedrørende påtænkte dispositioner.

Det følger af formuleringen af § 21, stk. 2, at der ikke kan anmodes om bindende svar for andre om påtænkte dispositioner vedrørende afgiftslovgivningen.

Efter skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, kan SKAT respektive Skatterådet i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Ifølge skatteforvaltningslovens § 23, stk. 4, tilbagebetales gebyret for et bindende svar, hvis anmodningen afvises efter bl.a. § 24, stk. 2.

3.5.2. Forslagets baggrund

Med gennemførelsen af skatteforvaltningsloven blev det som udgangspunkt gjort muligt at få bindende svar om den afgiftsmæssige vurdering af dispositioner, som spørgeren har foretaget eller påtænker at gennemføre dispositioner, jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1.

Endvidere blev der givet mulighed for, at andre end spørgeren som udgangspunkt kunne få et bindende svar om en påtænkt disposition vedrørende indkomstskat, ejendomsværdiskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven.

Derimod blev der ikke givet mulighed for at kunne indhente bindende svar om de skattemæssige virkninger af påtænkte dispositioner inden for afgiftslovgivningen for andre end spørgeren.

Baggrunden herfor var, at et udvalg under Skatteministeriet – med ekstern deltagelse – i en rapport fra maj 2004 om bindende afgiftssvar på moms- og afgiftsområdet havde peget på, at det

var næsten umuligt at få oplyst sager ordentligt, der vedrører flere afgiftspligtige. Udvalget vurderede, at på trods af, at det ville være hensigtsmæssigt at have en ordning, hvor der også kunne spørges om andres forhold, så ville det i langt de fleste tilfælde ikke være muligt at besvare denne type spørgsmål med fornøden sikkerhed. Udvalget anbefalede derfor, at der ikke kunne spørges om andres forhold, men at behovet blev undersøgt nærmere i forbindelse med en lovrevision.

Denne indstilling fra udvalget blev lagt til grund for udarbejdelsen af forslaget til skatteforvaltningsloven i 2005.

I nogle situationer har SKAT/ Skatterådet imidlertid fundet behov for at kunne give et bindende svar på et afgiftsspørgsmål om virkningerne af en påtænkt disposition for andre end spørgeren.

Der kan i den forbindelse henvises til afgørelsen i SKM2008.308.SR, hvor Skatterådet afviste at træffe afgørelse om, hvorvidt et infrastrukturselskab skulle medregne tilskud til momsgrundlaget, med den begrundelse, at der på momsområdet ikke kan gives bindende svar på andres vegne. Rådet afgav imidlertid en vejledende udtalelse, hvorefter det pågældende tilskud ikke skulle anses for en del af infrastrukturselskabets momsgrundlag.

Der kan også henvises til Skatterådets svar i SKM2008.353.SR, hvor spørgsmålet var, om et administrationsbidrag var omfattet af momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f. Spørgsmålet vedrørte ikke spørgerens egne afgiftsforhold, uanset at spørgsmålet var af økonomisk betydning for spørgeren. Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling om at afvise anmodningen, men at besvare spørgsmålet vejledende.

Endelig kan der henvises til Skatterådets svar i SKM2007.234.SR, hvor Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling om afvisning af sagen, da spørgsmålet vedrørte den afgiftsmæssige virkning af en disposition for andre end spørgeren. Et OPP-selskab havde bl.a. spurgt, om det kunne anses for ejer af bygninger, inventar m.v. i momsmæssig henseende. Rådet afgav imidlertid samtidig en vejledende udtalelse, som bekræftede selskabets spørgsmål, og hvorefter selskabet kunne opnå en frivillig momsregistrering for udlejning af fast ejendom.

Som det fremgår af ovenstående, er anmodningen om bindende svar vedrørende afgifter om påtænkte dispositioner i de enkelte sager alene blevet afvist med den begrundelse, at der ikke kan spørges for andre, selv om sagerne i øvrigt var så klarlagt, at det reelt var muligt at besvare spørgsmålet i anmodningen med fornøden sikkerhed. Som det ses, har SKAT i disse sager indstillet til Skatterådet, at der med afvisningen samtidig blev givet en vejledende udtalelse til spørgeren, og Skatterådet har tiltrådt denne indstilling.

Ofte vil SKAT dog ikke kunne give et bindende svar ”for andre” med tilstrækkelig sikkerhed, idet forholdene hos de mulige afgiftspligtige vil være afgørende for, hvorvidt de pågældende faktisk bliver afgiftspligtige. Når spørgsmålet vedrører spørgerens samarbejdspartnere og/ eller kunder eller et selskab, som spørgeren påtænker at oprette, vil det ofte være vanskeligt for spørgeren at give så detaljerede oplysninger om alle mulige samarbejdspartnere og/ eller kunder, at der med tilstrækkelig sikkerhed kan gives et bindende svar, der dækker alle situationer. I sådanne situationer må en anmodning om et bindende svar afvises, da svaret ikke kan ske med fornøden sikkerhed.

3.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at anmodninger om bindende svar om den afgiftsmæssige virkning for andre end spørgeren om påtænkte dispositioner alene afvises med den formelle begrundelse, at der ikke er hjemmel til, at myndighederne behandler sådanne anmodninger. I det omfang myndighederne kan tage stilling til sådanne anmodninger, bør bindende svar også gives.

Det forhold, at der ofte ikke vil kunne gives bindende svar for andre med tilstrækkelig sikkerhed, og anmodningen derfor må afvises, ændrer ikke Skatteministeriets opfattelse af, at der bør være adgang til at anmode om bindende svar på dette område.

Det bemærkes, at i de særlige tilfælde, hvor andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse af en anmodning om bindende svar, giver skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, allerede en sådan adgang til at afvise. Også ved afvisning med denne begrundelse tilbagebetales gebyret til spørgeren.

3.5.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at udvide adgangen til at få bindende svar om påtænkte dispositioner for andre end spørgeren, idet det foreslås, at affattelsen af bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2, ændres således, at bestemmelsen også kommer til at omfatte afgiftsområdet, dvs. moms og afgifter. Ligesom i dag vil der efter forslaget ikke kunne gives bindende svar vedrørende toldlovgivningen og vedrørende bevillinger og dispensationer, jf. henvisningen i bestemmelsen til § 21, stk. 3.

Forslaget udvider området for, hvad der kan gives bindende svar om, og styrker dermed spørgernes retsstilling.

3.6. Øvrige elementer

3.6.1. Frist for gennemførelse af ekstraordinære skatte- og afgiftsansættelser

Efter gældende regler skal en skatteansættelse, en ansættelse af afgiftstilsvar eller en meddelelse om godtgørelse af afgift varsles inden en nærmere angiven frist, og varslingen skal følges op af en afgørelse senest tre måneder efter varslingen. F.eks. skal en skatteansættelse som hovedregel være varslet senest den 1. maj og gennemført senest den 1. august i det fjerde år efter indkomstårets udløb og må ikke ændres efter denne dato.

En skatteansættelse, en ansættelse af afgiftstilsvar eller en godtgørelse af afgift kan også ændres efter udløbet af den ordinære frist, hvis særlige betingelser er opfyldt. Også her er der regler i skatteforvaltningsloven om, hvornår varsling skal ske, men der er ingen regler om, hvornår varslingen skal følges op af en afgørelse.

Det foreslås, at der indføres en frist for ekstraordinære skatteansættelser, ansættelser af afgiftstilsvær og godtgørelse af afgift, der varsles af SKAT, således at varslingen skal følges op af en afgørelse senest 3 måneder efter varslingen. Det skal dog være muligt at dispensere herfra efter anmodning fra borgeren eller virksomheden; herom henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 14 og 15.

Baggrunden for forslaget er, at retssikkerheds- og forældelsesmæssige hensyn tilsiger, at der ved ekstraordinære ansættelser m.v. på SKATs initiativ sker en regulering af tidsintervallet mellem varsling og ansættelse, henholdsvis fastsættelse af afgiftstilsvær og godtgørelse af afgift. Hidtil har dette interval alene været reguleret i reglerne om ordinære ansættelsesfrister i skatteforvaltningslovens §§ 26, stk. 1, og 31, stk. 1, hvorefter et varsel skal følges op med en afgørelse inden 3 måneder, medmindre den skattepligtige m.fl. selv har anmodet om udsættelse. Ved ekstraordinære ansættelser m.v. er der derimod ingen regulering af, hvornår varslingen skal være fulgt op af en ansættelse m.v. Baggrunden for, at der i dag er en frist vedrørende ordinære ansættelser, er, at der af hensyn til de skattepligtige m.fl. bør eksistere et fikseret seneste tidspunkt for, hvor længe SKAT normalt kan gennemføre ændringer af skatte- eller afgiftsgrundlaget. Der findes så meget desto mere at være behov for at fiksere et seneste tidspunkt for afslutningen af en ekstraordinær ansættelse m.v. foretaget af SKAT.

Reglen om en 1-årig tillægsfrist for forældelse af skatte- og afgiftskrav afledt af en ansættelsesændring, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2, tilsiger ligeledes, at intervallet mellem varsling og ansættelse/fastsættelse reguleres. Uden en sådan regulering ville reglen i § 34 a, stk. 2, være ensbetydende med, at hvis der er varslet ændring inden udløbet af 10 årsfristen i § 34 a, stk. 4, ville den 1-årige tillægsfrist i § 34, stk. 2, først begynde at løbe på det ubestemte tidspunkt, hvor den endelige afgørelse træffes.

3.6.2. Forlængelse af den ordinære ansættelsesfrist for transfer pricing-sager omfattet af tonnageskatteloven

Efter gældende ret skal en skatteansættelse som hovedregel være gennemført senest den 1. august i det fjerde år efter indkomstårets udløb og må ikke ændres efter denne dato. Dette gælder, uanset om ansættelsen eller ændringen gennemføres på SKATs initiativ, eller den skattepligtige har anmodet om genoptagelse af en skatteansættelse. Er der tale om kontrollerede transaktioner (transfer pricing) som beskrevet i skattekontrollovens § 3 B, er fristerne imidlertid forlænget, så de først udløber i det sjette år efter indkomstårets udløb. Denne fristforlængelse er indført i 1998 og er begrundet i, at transfer pricing-sager i praksis er komplicerede og tidskrævende, ikke mindst fordi de involverer mere end ét lands skattemyndigheder.

Tonnageskatteloven fra 2002 indeholder særlige regler i tonnageskatteloven om transfer pricing-sager for skattepligtige efter tonnageskatteloven. Reglerne gælder både mellem koncernforbundne

selskaber (tonnageskattelovens § 13, stk. 1), og internt i selskabet (tonnageskattelovens § 13, stk. 2). Ved lov nr. 408 af 1. juni 2005 om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, ligningsloven og tonnageskatteloven (Ændring af oplysnings- og dokumentationspligt vedrørende transfer pricing) blev der indført særlige dokumentationskrav for transfer pricing-sager i skattekontrollovens § 3 B. Disse regler gælder også for transfer pricing-sager efter tonnageskatteloven, hvorimod tonnageskatteloven ikke refererer til den særlige fristregel i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5. Konsekvensen heraf er, at for transfer pricing-sager omfattet af tonnageskattelovens § 13, stk. 2, gælder de almindelige fristregler i skatteforvaltningslovens § 26, hvorimod der for alle andre transfer pricing-sager, herunder sager omfattet af tonnageskattelovens § 13, stk. 1, gælder en særlig fristforlængelse.

Det kan ikke anses for betryggende, at en lille gruppe af transfer pricing-sager har en kortere ansættelsesfrist end andre transfer pricing-sager. Det bemærkes herved, at den korte frist ikke alene gælder for SKATs gennemførelse af skatteansættelsen, men også for rederiernes anmodninger om genoptagelse af tidligere gennemførte ansættelser. Der er ikke noget, der tyder på, at netop disse transfer pricing-sager skulle være mindre komplicerede end andre transfer pricing-sager.

Det foreslås derfor, at den særlige 6 årsfrist i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, fremover også skal gælde i transfer pricing-sager om tonnageskattepligtige. Regler herom er foreslået i § 1, nr. 12, og § 3, nr. 1. § 4, stk. 2, indeholder en særlig virkningsbestemmelse vedrørende disse lovændringer.

3.6.3. Forlængelse af forældelsesfristen for krav afledt af en ansættelse vedrørende skattefri omstruktureringer

I skatteforvaltningsloven opereres der foruden frister for ansættelse af diverse skatter og fastsættelse af ejendomsvurderinger også med en anden type af frister, nemlig forældelsesfrister.

Ansættelsesfristerne er de tidsmæssige grænser for, hvor længe der på initiativ af enten SKAT eller den skattepligtige kan ske ændringer af opgørelsen af grundlaget for skatter og afgifter m.v.

Forældelsesfristerne er de tidsmæssige grænser for kravet på penge, der skal betales eller tilbagebetales som følge af en ændring af en ansættelse. De skatteretlige forældelsesregler findes i skatteforvaltningslovens § 34 a. Hovedreglen i skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 1, er, at et krav på skat eller afgift er omfattet af forældelseslovens almindelige regler. Dette medfører efter forældelseslovens § 2, stk. 1, og § 3, stk. 1, at et krav på skat eller afgift forældes tre år efter forfaldstidspunktet for den pågældende skat eller afgift.

Både ansættelsesfristen og forældelsesfristen skal være overholdt, for at et krav på skat eller afgift

skal kunne kræves betalt eller tilbagebetalt.

Som beskrevet ovenfor under 3.6.2. gælder der for transfer pricing-sager en særligt lang ordinær ansættelsesfrist efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5. Denne ansættelsesfrist udløber først den 1. maj i det sjette år efter indkomstårets udløb. Den samme udvidede ansættelsesfrist gælder fra og med indkomståret 2007 også for ændring af ansættelser af indkomstskat vedrørende overdragelse af aktier, aktiver og passiver som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver efter aktieavancebeskatningsloven eller fusionsskatteoven (skattefrie omstruktureringer uden SKATs forudgående tilladelse). Bestemmelsen herom findes i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8.

Den udvidede ansættelsesfrist for skattefrie omstruktureringer blev indført ved § 9 i lov nr. 343 af 18. april 2007 (skattefri omstrukturering af selskaber og justering af sambeskatningsreglerne m.v.). Fristen blev udvidet for at kunne håndhæve en beskatning, hvis det efterfølgende bliver konstateret, at betingelserne for at gennemføre en skattefri omstrukturering uden SKATs forudgående tilladelse ikke var opfyldt. En undersøgelse og afdækning af dette forhold vil som regel først kunne ske tre år efter omstruktureringstidspunktet.

Som konsekvens af den udvidede ansættelsesfrist for transfer pricing-sager blev der ved § 37 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 (følgeloven til forældelsesloven) fastsat en udvidet forældelsesfrist på fem år efter kravets forfaldstidspunkt i skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3, for krav afledt af en ansættelse vedrørende kontrollerede transaktioner efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5. Krav afledt af en ansættelse vedrørende skattefrie omstruktureringer blev derimod ikke omfattet af den udvidede forældelsesfrist på fem år. Disse krav er dermed efter gældende ret omfattet af den ordinære forældelsesfrist på tre år efter skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 1, med henvisning til forældelsesloven. Dette indebærer, at krav afledt af en ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, vil kunne forældes før udløbet af den udvidede ordinære ansættelsesfrist den 1. maj i det sjette år efter indkomstårets udløb.

Den gældende retstilstand, hvor forældelsesfristen således kan udløbe før ansættelsesfristen, må anses for uhensigtsmæssig. Det foreslås derfor, at reglerne koordineres ved, at skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3, ændres, således at fristen for forældelse af krav afledt en ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, bliver omfattet af den udvidede forældelsesfrist på fem år. Der henvises til § 1, nr. 16.

3.6.4. Ekstraordinær genoptagelse - korresponderende ændringer – ligningslovens § 12 B

Efter gældende regler kan en skatteansættelse ændres efter udløbet af den ordinære ansættelsesfrist i en række særligt opregnede tilfælde. Herunder bl.a. tilfælde, hvor en ansættelse af overdragelsessummen for et aktiv bliver ændret i forbindelse med skatteansættelsen af én af parterne i overdragelsesaftalen. Det særlige ved disse situationer er, at der foreligger en

overdragelsesaftale, og at en gennemført ændring vedrørende den ene part i aftalen umiddelbart bør få afsmittende virkning på skatteansættelsen af den eller de øvrige parter i overdragelsesaftalen. Skatteforvaltningsloven tillader her, at disse korresponderende ændringer i den eller de øvrige aftaleparters skatteansættelser kan gennemføres, selv om den ordinære frist er udløbet.

I skatteforvaltningslovens bestemmelse herom, § 27, stk. 1, nr. 3, er der henvist til reglerne i afskrivningslovens § 45, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 6. Begge bestemmelser fastslår, at kontantomregning af salgssum og fordeling af salgssummen på aktiver omfattet af en overdragelsesaftale er undergivet skattemyndighedernes prøvelse. Der er derimod ikke refereret til ligningslovens § 12 B. Denne bestemmelse omhandler situationer, hvor der indgår en løbende ydelse i vederlaget i en overdragelsesaftale. Den løbende ydelse skal i så fald kapitaliseres. Ligesom kontantomregning af salgssummen og fordelingen af salgssummen kan kapitaliseringen efterprøves og ændres af skattemyndighederne. Og også her bør en ændring i skatteansættelsen af den ene aftalepart i princippet få afsmittende virkning på skatteansættelsen af den eller de øvrige aftaleparter, således at der opnås skattemæssig symmetri. Der mangler imidlertid hjemmel til at gennemføre ændringer i skatteansættelsen for den eller de øvrige aftaleparter efter udløbet af den ordinære frist herfor.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at der således er forskel på konsekvenserne af ændringer i de enkelte elementer i vederlaget i en overdragelsesaftale. Det bemærkes, at fristgennembrudsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, og kapitaliseringsbestemmelsen i ligningslovens § 12 B begge er indført i lovgivningen i 1999. Det kan derfor ikke antages, at det skulle være bevidst fra lovgivers side, at ligningslovens § 12 B ikke er medtaget i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås derfor ved § 1, nr. 13, at der indsættes en reference til ligningslovens § 12 B i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3.

4. Kommunikationsplan

I forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget vil Procesvejledningen blive revideret, ligesom pjecen ”Bindende svar” vil blive revideret. Udgifterne hertil skønnes ikke at være nævneværdige.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at indebære økonomiske konsekvenser for det offentlige.

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede ændrede indstillingsprocedure til skatte- og vurderingsankenævnene indebærer forenklinger i kommunernes varetagelse af opgaven, både ved hovedindstillingen af nævnsmedlemmer og suppleanter og ved de løbende udskiftninger af disse i funktionsperioden.

Forslaget om at give mulighed for bindende svar om den afgiftsmæssige virkning af påtænkte dispositioner for andre end spørgeren skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

11. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

12. Høring

Ud over andre ministerier har følgende organisationer og myndigheder været hørt over udkastet til lovforslaget:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Børsmæglerforeningen, Centralforeningerne af Autoreparatører i Danmark, Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen (CKR), Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automobilhandlerforening, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning Landscentret, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Biludlejere, Finans og Leasing, Danske Regioner, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Danske Landboforeninger, Ejendomsforeningen Danmark, Den Danske Skatteborgerforening, FDM, Finansrådet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen

Registrerede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, Grundejernes Landsorganisation, HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene, HTS-A Arbejdsgiverforeningen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, ISOBRO (Indsamlerorganisationernes Brancheorganisation), it-Branchen, KL, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Motorrankenævne, Motorcykelbranchens Landsforbund, Realkreditrådet, Retssikkerhedschefen, SKAT, Skatterevisorforeningen og Vurderingsankenævnsforeningen.

[En oversigt over modtagne høringsvar og kommentarer hertil medtages som bilag 2 til dette lovforslag.]

13. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for det offentlige	Den nye indstillingsprocedure forenkler kommunernes varetagelse af opgaven.	Ingen nævneværdige
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter gældende regler skal et medlem af Skatterådet udtræde af rådet, hvis medlemmet har været fraværende fra nævnets møder i mere end 6 måneder. Der er efter de gældende regler ingen mulighed for, at skatteministeren kan tillade et medlem at holde orlov fra sit medlemskab. Ved

udtræden af Skatterådet skal der vælges eller udnævnes et nyt medlem af rådet for den resterende del af funktionsperioden. Dette gælder ved enhver udtræden, uanset om denne er begrundet i 6 månedersreglen eller ej. Skatterådsmedlemmer har efter gældende regler ingen suppleanter.

Der foreslås indført regler i skatteforvaltningslovens § 3, stk. 3, om, at skatteministeren efter ansøgning kan meddele et medlem af Skatterådet orlov i op til 12 måneder. Der kan ikke meddeles orlov ud over 12 måneder, hvilket betyder, at et medlem, der efter udløbet af de 12 måneder ikke kan genindtage sin plads i nævnet, må udtræde. Det foreslås i konsekvens heraf, at fravær i mere end 6 måneder ikke skal medføre udtræden for medlemmer, der er meddelt orlov. Det foreslås endvidere, at der i disse tilfælde skal vælges eller udnævnes et nyt medlem, hvis medlemskab dog kun gælder for orlovsperioden.

Om baggrunden for de nye orlovsregler henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2. og 3.1.3.4.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens kapitel 3 fremover skal indeholde en oversigt over de tre ankenævns saglige kompetence. Derfor foreslås overskriften til kapitel 3 ændret til ”Skatte-, vurderings- og motorankenævn”.

Det foreslås, at efter den gældende § 5 om skatteankenævnens saglige kompetence placeres i rækkefølge som ny § 6 bestemmelsen om vurderingsankenævnens saglige kompetence, overført fra skatteforvaltningslovens nuværende § 8, og som ny § 7 bestemmelsen om motorankenævnens saglige kompetence, overført fra registreringsafgiftslovens § 11.

I forhold til den gældende § 11 i registreringsafgiftsloven foreslås § 7, nr. 2, udvidet med referencer til registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7, og § 5, stk. 8. Disse bestemmelser vedrører begge fastsættelse af værdien af brugte køretøjer og er indsat i registreringsafgiftsloven ved lov nr. 265 af 23. april 2008 om ændring af registreringsafgiftsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler (Justering af afgiftsberegningen for brugte biler, afgiftsfritagelse af brint- og elbiler og udvidelse af ordningen med registrerede virksomheder). Det foreslås præciseret, at klager over afgørelser truffet efter disse bestemmelser skal behandles af motorankenævnene ligesom klager over afgifter truffet efter registreringsafgiftslovens § 10, der også omhandler afgiftsfastsættelsen for brugte køretøjer.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens kapitel 4 fremover skal indeholde de regler fra skatteforvaltningslovens nuværende kapitel 3 og 4 samt registreringsafgiftslovens nuværende §§ 12-13, som i dag er enslydende eller i alt væsentligt parallelle for de tre typer ankenævn. Derfor foreslås overskriften til kapitel 4 ændret til ”Fælles regler for skatte-, vurderings- og motorankenævn”. Til de enkelte paragraffer som foreslået under nr. 6 bemærkes:

Til § 8:

Det foreslås i *stk. 1*, at skatteministeren bestemmer landets inddeling i skatte-, vurderings- og motorankenævn, antallet af medlemmer i de enkelte nævn samt antallet af pladser, som hver enkelt kommune i ankenævnskredsen skal have indstillingsret til.

Der er for skatteankenævnenes vedkommende tale om en videreførelse af den gældende § 6, stk. 1, og for vurderingsankenævnenes vedkommende en videreførelse af den gældende § 9, stk. 1. Dog er det nyt, at det lovfæstes, at skatteministeren også kan bestemme, hvilket antal pladser den enkelte kommunalbestyrelse skal have indstillingsret til.

For motorankenævnene videreføres den gældende § 12, stk. 1, mens den gældende § 12, stk. 2, 1. pkt., hvorefter et motorankenævn obligatorisk har 3 medlemmer, foreslås ændret, således at også antallet af motorankenævnsmedlemmer fastsættes af skatteministeren. Det er hensigten, at motorankenævnene skal have minimum tre medlemmer hver ligesom i dag. Den ændrede formulering tillader skatteministeren at tilføje enkelte motorankenævn et ekstra medlem, hvor sagstilgang eller andre forhold tilsiger, at dette er hensigtsmæssigt.

Der foreslås indsat en ny bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte regler om fælles skatte- og vurderingsankenævn. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.3., er det hensigten at oprette et fælles skatte- og vurderingsankenævn med 7 medlemmer på Bornholm.

De tre gældende bemyndigelsesbestemmelser for henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævn er allerede i dag udnyttet af skatteministeren i én bekendtgørelse, nemlig bekendtgørelse nr. 1378 af 12. december 2006 om landets inddeling i skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse. [Et udkast til en ny version af denne bekendtgørelse vil blive vedhæftet dette lovforslag som bilag 1.]

Det foreslås, at bestemmelsen om nævnernes funktionsperiode placeres foran bestemmelserne om udnævnelse som *stk. 2*. Det foreslås, at funktionsperioden skal være på 4 år begyndende den 1. juli i de år, hvor en ny kommunal valgperiode begynder. Den første funktionsperiode efter de nye regler vil hermed blive fra 1. juli 2010 til 30. juni 2014.

For skatteankenævnenes vedkommende er bestemmelsen en videreførelse af det gældende § 6, stk. 4, og for vurderingsankenævnene en videreførelse af § 9, stk. 4. Motorankenævne har efter det gældende § 12, stk. 5, i registreringsafgiftsloven også en funktionsperiode på 4 år, men denne er forskudt i forhold til de øvrige ankenævns, idet den første funktionsperiode er påbegyndt den 1. april 2006. I § 4, stk. 4, foreslås funktionsperioden for de nuværende motorankenævnsmemberer forlænget til den 1. juli 2010. Om baggrunden henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.3.

For skatte- og vurderingsankenævnens vedkommende foreslås indstillings- og udnævnelsesregler samlet i *stk. 3*; en parallel bestemmelse for motorankenævne er foreslået som *stk. 4*. Efter de gældende regler udnævner skatteministeren medlemmerne af såvel skatte- som vurderingsankenævn efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i nævnskredsen. Pladserne i nævnet fordeles med udgangspunkt i indbyggertallet i de berørte kommuner pr. 1. januar i det år, hvor udnævnelsen skal ske. Skatteministeren er dog ikke bundet af et præcist udregnet forholdstal for indbyggertallene, hvis det kun er et lille antal indbyggere, der skiller en kommune fra at få en plads i nævnet. I så fald kan ministeren inddrage andre relevante samfundshensyn ved fordelingen af den pågældende plads i nævnet. Hver kommunalbestyrelse skal indstille mindst to personer til hver af kommunens pladser i nævnet og mindst to personer til hver af funktionerne som suppleant for disse medlemmer. Kommunalbestyrelserne kan kun indstille personer, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Indstillingen skal være ledsaget af en beskrivelse af den pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet.

Det foreslås, at bemyndigelsen til skatteministeren til at fordele pladserne i et ankenævn blandt kommunerne i kredsen flyttes til *stk. 1*, således at fordelingen af pladserne fremover kommer til at fremgå af kredsinddelingsbekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til *stk. 1* ovenfor.

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne fremover kun skal indstille én kandidat til hver plads som medlem af ankenævnet og én kandidat til pladsen som suppleant for denne, dvs. at der skal ske parvis indstilling. Herefter er det som altovervejende hovedregel disse to personer, der udnævnes til henholdsvis medlem og suppleant, jf. dog nedenfor.

Det foreslås, at kommunestyrelseslovens § 25, stk. 1, skal finde tilsvarende anvendelse ved indstillingen. Kommunestyrelseslovens § 25 handler om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal vælge to eller flere medlemmer til udvalg m.v., og foreskriver da, at valget skal ske ved et forholdstalsvalg efter den d'Hondtske metode, som er beskrevet i kommunestyrelseslovens § 24. Det foreslås således, at disse principper også skal gælde ved indstilling af kandidater til skatte- og vurderingsankenævn, selv om der her kun er tale om en indstillingsret og ikke om en ret til at vælge et ankenævnsmember.

Den nye bestemmelse afløser for skatteankenævnenes vedkommende den gældende § 6, stk. 2, og for vurderingsankenævnenes vedkommende den gældende § 9, stk. 2.

Det foreslås som noget nyt, at ministeren under særlige omstændigheder skal kunne undlade at udnævne en indstillet person og i så fald kan anmode kommunalbestyrelsen om at indstille en anden person. Baggrunden herfor er den praksis, der er beskrevet under afsnit 3.1.3.2, hvorefter skatteministeren hidtil ikke har udnævnt personer til medlemskab af skatteankenævne, som ikke har selvangivet for årene før udnævnelsen, samt personer, der har indgået en afdragsordning med SKAT om afvikling af restancer til det offentlige, men som har misligholdt afdragsordningen. Denne praksis foreslås nu lovhjemlet som konsekvens af, at kommunalbestyrelsen fremover kun skal indstille én person til hver plads som medlem og én person til hver plads som suppleant. Reglen foreslås i øvrigt at skulle gælde for alle ankenævn. Kommunalbestyrelserne vil ikke blive underrettet om, hvad det konkret er for forhold, der begrundes, at en indstillet person ikke kan udnævnes.

Det foreslås, at den nuværende afsluttende betingelse om, at indstillingen skal være ledsaget af en angivelse af den indstilledes kvalifikationer, ikke videreføres.

Om baggrunden for ændringerne henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.1-3. samt 3.3.2.

Stk. 4 indeholder motorankenævnenes indstillings- og udnævnelsesregler. Bestemmelsen er tilpasset det forhold, at det fremover er skatteministeren der bestemmer antallet af medlemmer i de enkelte motorankenævn.

Bestemmelsens *1. pkt.* er en videreførelse af registreringsafgiftslovens § 12, stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsens *2.-4. pkt.* er dels en videreførelse af registreringsafgiftslovens § 12, stk. 3, 1. og 2. pkt., dels en ny bestemmelse om, at det eller de øvrige medlemmer af motorankenævnet fremover skal udnævnes af ministeren efter indstilling fra bilbranchens forhandlerorganisationer. Om baggrunden for forslaget herom henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2.

Bestemmelsens *5. og 7. pkt.* er nye. I forhold til registreringsafgiftslovens § 12, stk. 3, 3. pkt., foreslås den ændring, at organisationerne ikke længere skal indstille to personer til hver plads som medlem og to personer til hver plads som suppleant i motorankenævnet. Fremover skal der alene indstilles én person til hver plads som medlem og én person til hver plads som suppleant. Herefter er det som altovervejende hovedregel disse to personer, der udnævnes til henholdsvis medlem og suppleant, jf. dog 8. pkt. Forslaget svarer til, hvad der efter forslaget til stk. 3 ovenfor skal gælde ved indstilling til pladser i skatte- og vurderingsankenævn.

Også bestemmelsens 6. pkt. er nyt. Det foreslås, at motorankenævnsmedlemmer ligesom de øvrige ankenævnsmedlemmer skal være valgbare til en kommunalbestyrelse. Dog skal der ikke være krav om, at et motorankenævnsmedlem skal være bosat inden for nævnskredsen.

Det foreslås, at der indsættes en afsluttende bestemmelse som 8. pkt. om, at ministeren under særlige omstændigheder kan undlade at udnævne et medlem. Bestemmelsen svarer til den afsluttende bestemmelse i stk. 3 og vil blive administreret ligesom denne.

Det foreslås i *stk. 5*, at de personer, som skatteministeren agter at udnævne, som udgangspunkt skal være forpligtede til at tage imod udnævnelsen. Det betyder i daglig tale, at der er tale om "borgerligt ombud". Der opregnes dog en række grunde til, at personer, der er valgbare, alligevel kan frasige sig hvervet. Disse fritagelsesgrunde svarer til, hvad der gælder for kommunalbestyrelsesmedlemmer efter den kommunale valglovs § 5 og § 92.

Bestemmelsen er for skatteankenævnenes vedkommende en videreførelse af det gældende § 6, stk. 3, og for vurderingsankenævnenes vedkommende en videreførelse af det gældende § 9, stk. 3. For motorankenævnenes vedkommende er bestemmelsen ny. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2. og 3.

Til § 9

Det foreslås, at reglerne om udtræden af et ankenævn samles i § 9.

Efter gældende regler skal et medlem af et skatte- eller vurderingsankenævn, der mister sin valgbarhed, udtræde af nævnet. Det samme skal et medlem, der har været fraværende fra nævnets møder i mere end 6 måneder. Der er efter de gældende regler ingen mulighed for, at skatteministeren kan tillade et medlem at holde orlov fra sit medlemskab. Derimod kan skatteministeren efter anmodning tillade et medlem at udtræde, hvis nogle af betingelserne for, at den pågældende oprindeligt kunne have frasagt sig hvervet, indtræder efterfølgende.

Et medlem af et motorankenævn ophører efter gældende regler med at være medlem, hvis han eller hun er fraværende fra nævnets møder i mere end 6 måneder. Bortfald af valgbarhed påvirker derimod ikke medlemskab.

Når et medlem udtræder – eller dør – i funktionsperioden, skal skatteministeren i alle tilfælde udnævne et nyt medlem for resten af funktionsperioden under anvendelse af de udnævnelsesregler, der i øvrigt gælder for den pågældende plads.

Det foreslås i *stk. 1*, at et medlem, der mister sin valgbarhed, skal udtræde af ankenævnet. Dette skal som noget nyt også gælde for medlemmer af motorankenævnet. Det foreslås endvidere, at fravær i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder skal være udtrædelsesgrund, medmindre skatteministeren har meddelt den pågældende orlov efter de nye regler herom i *stk. 2*.

De foreslåede regler afløser for skatteankenævnernes vedkommende de gældende regler i § 6, *stk. 5*, 1. og 2. pkt., for vurderingsankenævnene § 9, *stk. 5*, 1. og 2. pkt. og for motorankenævnernes vedkommende registreringsafgiftslovens § 12, *stk. 6*, 1. pkt.

I *stk. 2* foreslås det for det første, at de gældende regler i § 6, *stk. 5*, 3. pkt., og § 9, *stk. 5*, 3. pkt., videreføres og fremover tillige skal finde anvendelse på motorankenævnetsmedlemmer. Efter disse regler kan skatteministeren i visse tilfælde efter ansøgning tillade et medlem at udtræde af nævnet.

For det andet foreslås der indført regler om, at skatteministeren efter ansøgning kan meddele et nævnetsmedlem orlov i op til 12 måneder. Der kan ikke meddeles orlov ud over 12 måneder, hvilket betyder, at et medlem, der efter udløbet af de 12 måneder ikke kan genindtage sin plads i nævnet, må udtræde. Om baggrunden for de nye orlovsregler henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.4.

I *stk. 3* foreslås det, at suppleanten indtager pladsen i nævnet, dersom medlemmet udtræder enten permanent eller ved afholdelse af orlov. Bestemmelsen er ny; efter gældende regler indtræder stedfortræderen ikke, men der skal ved (permanent) udtræden udnævnes et nyt medlem. Om baggrunden for forslaget om, at det umiddelbart skal være suppleanten der indtræder, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.6.

Som supplement til reglen om, at suppleanten umiddelbart indtager en ledigbleven plads i nævnet, foreslås det, at der ved permanent udtræden skal udnævnes en ny suppleant for den resterende del af funktionsperioden under iagttagelse af de regler, der gælder for udnævnelse ved funktionsperiodens start.

Bestemmelsen svarer med de nævnte afvigelser til de gældende bestemmelser i § 6, *stk. 5*, sidste pkt., § 9, *stk. 5*, sidste pkt., og registreringsafgiftslovens § 12, *stk. 6*, 2. og 3. pkt..

Som *stk. 4* foreslås indsat en ny bestemmelse, hvorefter ministeren under ganske særlige omstændigheder kan tilbagekalde udnævnelsen af et medlem eller en suppleant. Om baggrunden for indførelsen af bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.5. Som dér angivet, forekommer der tilfælde, hvor det vil være berettiget at afvise at udnævne et indstillet medlem på grund af den pågældendes personlige eller økonomiske forhold på det tidspunkt, hvor

udnævnelse er aktuel. Tilsvarende forhold kan også tænkes at opstå under funktionsperioden og kan da i særlige situationer være uforenelige med fortsat medlemskab. Det er i ordlyden af § 9, stk. 4, sammenholdt med § 8, stk. 4, sidste pkt., angivet, at forholdene skal være mere graverende for at bringe et eksisterende medlemskab til ophør end for at berettige, at udnævnelse undlades.

Foruden tilfælde, hvor udnævnelse ikke ville være sket, dersom forholdet havde foreligget på det aktuelle tidspunkt, kan imidlertid også tænkes tilfælde, hvor det er den udnævntes adfærd på eller i umiddelbar forbindelse med møderne i ankenævnene, der gør fortsat medlemskab uønskværdigt. Også her gælder, at der skal være tale om ganske særlige omstændigheder, for at ministeren kan bringe medlemskabet til ophør.

Til § 10

Det foreslås, at de gældende regler om ankenævnenes beslutningsdygtighed og almene virke samles i § 10.

Efter de gældende regler vælger et skatte- eller vurderingsankenævn en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer. Et motorankenævn vælger en formand.

Disse regler foreslås videreført ved *stk. 1*, og for motorankenævnenes vedkommende foreslås der indført adgang til at vælge en næstformand. Der er for skatteankenævnenes vedkommende tale om en videreførelse af § 7, stk. 1, for vurderingsankenævnene § 10, stk. 1, og for motorankenævnenes vedkommende er der delvis tale om en lovfæstelse af § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 257 af 28. marts 2006 af forretningsorden for motorankenævn.

Efter de gældende regler er et ankenævn beslutningsdygtigt, hvis mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres stedfortrædere deltager i afgørelsen. Det gælder alle tre nævn. Det er et supplerende krav, at formanden eller en næstformand deltager i afgørelsen; i motorankenævn, hvor der efter gældende regler ikke er en næstformand, er formandens deltagelse således et absolut gyldighedskrav.

Det foreslås i *stk. 2*, at de gældende regler videreføres, for motorankenævnenes vedkommende med den tilføjelse, at nævnet også er beslutningsdygtigt i tilfælde af formandens forfald; i så fald kræves næstformandens tilstedeværelse.

Dette er for skatteankenævnenes vedkommende en videreførelse og sammenskrivning af det gældende § 7, stk. 2 og 3, for vurderingsankenævnenes vedkommende en videreførelse af § 10, stk. 2, og for motorankenævnenes vedkommende en lovfæstelse – med den nævnte ændring – af § 7 i bekendtgørelse nr. 257 af 28. marts 2006 af forretningsorden for motorankenævn.

Det foreslås i *stk. 3*, at alle ankenævne kan beslutte at opdele sig i besluttende led bestående af mindst tre medlemmer, hvoraf en skal være formand eller næstformand. Der er for skatteankenævnernes vedkommende en uændret videreførelse af det gældende § 7, stk. 4, mens bestemmelsen for vurderings- og motorankenævnernes vedkommende er ny. Om baggrunden henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.7.

Det foreslås i *stk. 4*, at et ankenævnmedlem, der er uenig i en afgørelse, kan få sine indvendinger ført til protokols og en kopi indsendt til Skatterådet. Der er tale om en videreførelse af det gældende § 7, stk. 5, om skatteankenævn, § 10, stk. 3, om vurderingsankenævn samt § 9, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 257 af 28. marts 2006 af forretningsordenen for motorankenævn.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren fastsætter forretningsordenen for ankenævne. Dette er for skatteankenævnernes vedkommende en videreførelse af det gældende § 7, stk. 6, for vurderingsankenævnernes vedkommende § 10, stk. 4, og for motorankenævnernes vedkommende registreringsafgiftslovens § 12, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren fastsætter regler om vederlæggelse til ankenævnmedlemmer. Dette er for skatteankenævnernes vedkommende en videreførelse af det gældende § 7, stk. 7, for vurderingsankenævne § 10, stk. 5, og for motorankenævne registreringsafgiftslovens § 12, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7*, at told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for ankenævne, og at sekretariatet organisatorisk skal være adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning. Dette er for skatteankenævnernes vedkommende en videreførelse af det gældende § 7, stk. 8, for vurderingsankenævne § 10, stk. 5, og for motorankenævne registreringsafgiftslovens § 12, stk. 7.

Til nr. 7 og 8

Det foreslås, at habilitetsreglerne i § 15, stk. 1 og 2, begge udvides med motorankenævn, således at ansættelse i SKAT ikke er forenelig med sæde i et motorankenævn, og ingen samtidig kan være medlem af mere end ét ankenævn eller medlem af et ankenævn og Skatterådet.

Der er for så vidt angår ansættelse i SKAT tale om videreførelse af § 12, stk. 4, 1. pkt., i registreringsafgiftsloven. Endvidere er det gældende indhold af § 12, stk. 4, 2. pkt., videreført i den foreslåede ordlyd af skatteforvaltningslovens § 15, stk. 2. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2.

Samtidig foreslås det, at habilitetsreglen i § 15, stk. 1, også udvides med Skatterådet. Det betyder, at ansættelse i SKAT fremover ikke vil være forenelig med sæde i Skatterådet. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2.

Til nr. 9, 10 og 19

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af forslaget under nr. 4 om at flytte kompetencebestemmelsen for vurderingsankenævnene fra skatteforvaltningslovens § 8 til samme lovs § 6 og kompetencebestemmelsen for motorankenævnene fra registreringsafgiftslovens § 11 til skatteforvaltningslovens § 7.

Til nr. 11

Efter gældende regler kan enhver hos SKAT få et bindende svar på spørgsmål om virkningen af indkomstskat, ejendomsværdiskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven for andre end spørgeren af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage, jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2.

Bindende svar gives efter § 21, stk. 3, ikke på spørgsmål om den skattemæssige virkning af toldlovgivningen. Bindende svar gives heller ikke på spørgsmål om bevillinger eller dispensationer vedrørende påtænkte dispositioner.

Af § 21, stk. 2, fremgår, at der ikke kan anmodes om bindende svar for andre om påtænkte dispositioner vedrørende afgiftslovgivningen.

Det foreslås, at affattelsen af bestemmelsen i § 21, stk. 2, ændres. Den ændrede affattelse indebærer, at adgangen til at få bindende svar om påtænkte dispositioner for andre end spørgeren udvides til også at omfatte afgiftsområdet, dog ikke vedrørende toldlovgivningen, jf. § 21, stk. 3.

Med den ændrede affattelse af bestemmelsen bliver de dele af skatte- og afgiftslovgivningen, som der kan spørges til i henholdsvis § 21, stk. 1, om den skattemæssige virkning for spørgeren, og § 21, stk. 2, om den skattemæssige virkning for andre end spørgeren af en påtænkt disposition, den samme.

Der henvises i øvrigt nærmere til afsnit 3.5.2. i de almindelige bemærkninger om baggrunden for forslaget.

Til nr. 12

Det foreslås, at der indsættes en reference i § 26, stk. 5, om en særligt lang frist for skatteansættelse af kontrollerede transaktioner, til tonnageskattelovens § 13, der bl.a. omhandler kontrollerede transaktioner foretaget af skattepligtige efter tonnageskatteloven. I dette lovforslags § 3, nr. 1, foreslås en korresponderende reference til § 26, stk. 5, indsat i tonnageskattelovens § 13, stk. 2. Om baggrunden henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.2.

Til nr. 13

Efter § 27, stk. 1, nr. 3, kan en skatteansættelse ændres efter udløbet af den ordinære ansættelsesfrist, hvis en ansættelse af overgangssummen for et aktiv vedrørende en anden skattepligtig er ændret, jf. afskrivningslovens § 45, stk. 3, eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 6. Der er tale om tilfælde, hvor der foreligger en aftale om overdragelse af et aktiv, og hvor skattemyndighederne har korrigeret i overdragelsessummen i forbindelse med skatteansættelsen af én af parterne i overdragelsesaftalen. I så fald kan skatteansættelsen for den eller de øvrige parter i overdragelsesaftalen konsekvensændres, selv om den ordinære ansættelsesfrist er udløbet.

Det foreslås, at tilsvarende skal gælde, når der indgår en løbende ydelse i vederlaget i en overdragelsesaftale, og den løbende ydelse bliver kapitaliseret efter ligningslovens § 12 B. Kapitaliseringen kan ligesom andre led i overdragelsesaftalen blive genstand for efterfølgende ændringer, og det foreslås, at der i så fald kan foretages afledede ændringer i den eller de andre aftaleparters skatteansættelser, selv om den ordinære ansættelsesfrist er udløbet. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.4.

Til nr. 14 og 15

Bestemmelserne i § 27, stk. 2, henholdsvis § 32, stk. 2, angiver, hvornår en ekstraordinær ændring af en skatteansættelse, et afgiftstilsvær eller en godtgørelse af afgift skal varsles af SKAT, og hvornår en skatte- eller afgiftspligtig eller godtgørelsesberettiget skal indgive sin anmodning om genoptagelse. Det foreslås, at der indsættes parallelle tilføjelser i de to bestemmelser om, at en varsling fra SKATs side af en ekstraordinær ændring skal følges op af en afgørelse senest tre måneder fra varslingens datering. Fristen på tre måneder svarer til den frist, der gælder efter varsling af en ordinær skatte- eller afgiftsansættelse eller –ansættelsesændring, jf. henholdsvis § 26, stk. 1, 2. pkt., og § 31, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås, at fristen for så vidt angår en ekstraordinær skatteansættelse kun skal gælde for selve afgørelsen, ikke for den beregning af skat, der skal gennemføres i konsekvens af afgørelsen. Dette svarer også til, hvad der gælder inden for de ordinære frister, jf. § 26, stk. 1, 4. pkt. En tilsvarende regel gælder ikke for ordinære afgiftsansættelser og godtgørelser af afgift, og der foreslås ikke indført en sådan vedrørende de ekstraordinære afgiftsansættelser og godtgørelser af afgift.

Det foreslås, at alle 3 måneders fristerne kan forlænges efter anmodning fra borgeren eller virksomheden, hvis forlængelse har betydning for den pågældendes mulighed for at varetage sine interesser; i så fald imødekommes en anmodning om en rimelig forlængelse. Dette svarer til, hvad der gælder for ordinære ansættelser m.v. efter henholdsvis § 26, stk. 1, 5. pkt., og § 31, stk. 1, 4. pkt.

Endelig foreslås det, at SKAT skal kunne dispensere fra fristen for at indsende anmodning om ekstraordinær genoptagelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Det svarer til, hvad der gælder i dag efter henholdsvis § 27, stk. 2, 2. pkt., og § 32, stk. 2, 2. pkt. Om baggrunden for forslaget henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.1.

Til nr. 16

Efter gældende regler forældes krav afledt af en ansættelse vedrørende skattefrie omstruktureringer gennemført uden forudgående tilladelse fra SKAT tre år efter forfaldstidspunktet for skatten, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 1, der refererer til forældelseslovens § 2, stk. 1, og § 3, stk. 1. Dette gælder, selv om ansættelsesfristen efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, først udløber den 1. maj i det sjette år efter indkomstårets udløb.

Efter forslaget til ændring af skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3, bliver fristen for forældelse af krav afledt af en ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, omfattet af den udvidede forældelsesfrist efter skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3. Dermed bliver der ens udvidede ansættelsesfrister og forældelsesfrister for krav afledt af en ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, (kontrollerede transaktioner) og krav afledt af en ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, (skattefrie omstruktureringer uden SKATs forudgående tilladelse). Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.3.

Til nr. 17

Det foreslås at rette en sproglig fejl i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 8. Herved bringes bestemmelsen i overensstemmelse med § 39, stk. 8, om vurderingsankenævnene og det ved nr. 18 foreslåede § 39 a, stk. 7, om motorankenævnene. Det er ikke genoptagelsen, men ændringen der skal kunne gennemføres, jf. også bemærkningerne til § 36, stk. 8, i lovforslag L 110, Folketinget 2004-5 (2. samling).

Til nr. 18

Det foreslås, at reglerne om klagebehandling ved motorankenævnene placeres i et nyt kapitel 15 a i skatteforvaltningsloven, umiddelbart efter kapitel 15 om klagebehandling ved vurderingsankenævnene. Til de enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 39 a

Bestemmelsens *stk. 1-7* er en videreførelse af registreringsafgiftslovens § 13 med de redaktionelle ændringer, der følger af overflytningen til skatteforvaltningsloven. Navnlige bemærkes, at ordlyden af bestemmelsens stk. 3 om SKATs adgang til at genoptage sager, der er påklaget til nævnet, er sprogligt ændret. Bestemmelsens ordlyd er hermed blevet parallel med de tilsvarende

bestemmelser om skatteankenævnet, skatteforvaltningslovens § 36, stk. 4, og vurderingsankenævnet, § 38, stk. 8. Der er ikke hermed tilsigtet materielle ændringer.

Bestemmelsens *stk. 8* om indkaldelse af køretøjer til besigtigelse er en lovfæstelse af § 10, stk. 7, i bekendtgørelse nr. 257 af 28. marts 2006 af forretningsorden for motorankenævn. Det er fundet hensigtsmæssigt at lovfæste denne bestemmelse. Dels står den tilsvarende bestemmelse om besigtigelse af fast ejendom som led i vurderingsankenævnenes sagsbehandling i lovens § 38, stk. 9. Dels udgør besigtigelsesbestemmelsen i samspil med reglerne om motorankenævnenes sammensætning forklaringen på, at der ikke kan afholdes syn og skøn efter skatteforvaltningslovens § 47 i motorankenævnsager.

Til § 39 b

Efter bestemmelsen kan motorankenævnene genoptage deres egne afgjorte eller afviste sager, når en part anmoder om det, og der foreligger nye oplysninger, som skønnes at ville have medført et væsentligt ændret udfald af sagen, hvis de havde foreligget tidligere. Efter bestemmelsens stk. 1 skal dette som hovedregel finde sted, inden en anden frist for at anmode om ændring af afgørelsen eller for påklage af afgørelsen er udløbet. Bestemmelsens stk. 2 tillader dog motorankenævnet at imødekomme anmodningen, selv om fristerne er udløbet, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Bestemmelsen er ny for motorankenævnene. Bestemmelsen er helt parallel med den tilsvarende bestemmelse om vurderingsankenævn, § 39, og i det væsentlige også med den tilsvarende bestemmelse om skatteankenævn, § 37.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at registreringsafgiftslovens regler om motorankenævn ophæves i sammenhæng med reglernes overflytning til skatteforvaltningsloven. Herom henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.

Til § 3

Til nr. 1

Tonnageskattelovens § 13 omhandler beskatningen af kontrollerede transaktioner, som foretages af skattepligtige efter tonnageskatteloven. Det foreslås, at fristerne for ordinær skatteansættelse af sådanne kontrollerede transaktioner skal være 6 år fra udløbet af indkomståret, ligesom tilfældet er for de kontrollerede transaktioner, der er direkte omfattet af skattekontrollovens § 3 B. Der foreslås derfor indsat en reference i § 13, stk. 2, til skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, som

angiver den ordinære ansættelsesfrist for kontrollerede transaktioner. I dette lovforslags § 1, nr. 12, foreslås en korresponderende tilføjelse til § 26, stk. 5. Om baggrunden henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.2.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2009. Dette medfører bl.a., at de nye regler om mulighed for orlov til og afskedigelse af ankenævnsmedlemmer får virkning for de nuværende medlemmer i den resterende del af funktionsperioden. Derimod er det skatteministerens hensigt, at den nye bekendtgørelse om landets inddeling i skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse først skal gælde fra næste funktionsperiode pr. 1. juli 2010.

Efter forslaget til *stk. 2* skal ændringerne af skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, og tonnageskattelovens § 13, stk. 2, have virkning for de indkomstår, hvor fristen for afsendelse af varsel om foretagelse eller ændring af skatteansættelsen ikke er udløbet den 1. januar 2009. Bestemmelsen svarer til den overgangsbestemmelse der gjaldt i forbindelse med indførelsen af den forlængede ansættelsesfrist på 6 år for skattepligtige med kontrollerede transaktioner, jf. § 3, stk. 4, i lov nr. 1331 af 25. februar 1998.

Efter forslaget til *stk. 3* skal ændringen af skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3, have virkning for krav afledt af en ansættelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, hvor SKAT varsler eller træffer afgørelse om ændring af ansættelsen, eller hvor en skattepligtig anmoder om genoptagelse af ansættelsen den 1. januar 2009 eller senere. Den 1. januar 2009 er ikrafttrædelsesdatoen for skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, jf. lov nr. 343 af 18. april 2007 (skattefri omstrukturering af selskaber og justering af sambeskatningsreglerne m.v.).

Krav afledt af en ansættelse for indkomstårene 2007 og 2008, hvor afgørelse om ansættelsesændringen forventes at blive varslet eller truffet efter den 1. januar 2009, vil således være omfattet af den udvidede femårige forældelsesfrist efter skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3.

Motorankenævnene har efter det gældende § 12, stk. 5, i registreringsafgiftsloven en funktionsperiode på 4 år begyndende den 1. april 2006. Det foreslås i *stk. 4*, at funktionsperioden for de nuværende motorankenævnsmedlemmer forlænges med tre måneder til den 1. juli 2010. Herved bliver funktionsperioden for de nye motorankenævn sammenfaldende med funktionsperioden for de nye skatte- og vurderingsankenævn. Om baggrunden henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.3.